Κινηματογραφικὸν Ἄστρον

Ἔτος Ὄγδοον ἀριθ. 25 (284) Ἀθῆναι 29 Νοεμβρίου 1931

ΡΟΥΘ ΒΕΥΧΕΡ

Ἡ συμπαθεστάτη πολωνὶς καλλιτέχνις, τῆς ὁποίας ὁλόκληρον τὴν ἐνδιαφέρουσαν βιογραφίαν δημοσιεύομεν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος. Τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν μὲ τὴν ἰδιόχειρον ἑλληνιστὶ ἀφιέρωσιν, ἀπέστειλεν εἰς τὸν «Κινημ. Ἀστέρα» ἡ συμπαθὴς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, διὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. E. Arsenoff

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΑΧ 5

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΧΟΜΕΝ ΗΔΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΑΣ ΜΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ 17 ΕΡΓΑ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

1) Παντρεύθηκα τὴ γυναῖκα σου — Φερνὰν Γκραβὲ - Ἀλὶς Κοσσέα,
2) Ὁ Ἐπαναστάτης — Σοῦζυ Βερνὸν - Μπατσὲφ
3) Διακοπαὶ τοῦ Διαβόλου — Μαρσὲλ Σαντὰλ
4) Τὸ γράμμα — Μαρσὲλ Ρομὲ - Ροὰν - Γκαμπριὸ
5) Λὰ Γκρὰντ Μὰρ — Σεβαλιὲ - Κολμπὲρ
6) Κατηγορητήριον — Μαρσὲλ Σαντὰλ
7) Ξαναγύρισε στὴ γυναῖκα σου — Σοῦζυ Βερνὸν — Φερνὰν Γκραβὲ
8) Κίνδυνος—Θάνατος — Χάρολδ Λόϋδ
9) Μόντε Κάρλο — Ζανὲτ Μακδόναλδ
10) Κλεμένος Παράδεισος — Νάνσυ Κάρολ - Φίλιπ Χόλμς
11) Ὅλη της ἡ ζωὴ — Μαρσὲλ Σαντὰλ
12) Μορόκο — Μαρλὲν Ντιτρὶχ — Κοῦπερ
13) Θεοὶ Θαλάσσης — Ρσὰρ Ἄρλεν
14) Ἐκδίκησις Μαχαραγιᾶ — Τζὸρζ Ἄλις
15) Χείμαρρος τοῦ θανάτου — Λοῦπε Βελὲζ — Μ. Μπλοῦ
16) Λευκὴ θεὰ — Νόαχ Μπῆρυ — Β. Σῆγκαλ
17) Λεγεὼν τῶν συνόρων — Τζὰκ Χόλτ — Ρίσαρ Ἄρλεν

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ Χ 27 Ἡ μεγαλειτέρα καὶ μεγαλοπρεπεστέρα ταινία ποὺ θὰ προβληθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, Ρωσσο—αυστριακῆς ὑποθέσεως μὲ τὴν ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΟΥ ΜΟΝΠΑΡΝΑΣ Σκηνοθεσία τοῦ ΑΛΕΞ ΚΟΡΝΤΑ μὲ τὴν ΜΕΓΚ ΛΕΜΟΝΙΕ καὶ τὸν ΑΝΡΥ ΓΚΑΡΑ

ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΔΑΚΙ μὲ τὸν ΣΕΒΑΛΙΕ καὶ ΤΑΝΙΑ ΦΕΝΤΟΡ

ΤΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ἡ καλυτέρα ταινία τοῦ ΧΑΡΟΛΔ ΛΟΥΔ

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ μὲ τὸν ΖΑΝ ΜΥΡΑ καὶ τὴν ΝΤΟΛΥ ΝΤΕΒΙΣ

Κ. Λ. Π. Κ. Λ. Π.

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

Ἀντιπρόσωποι Μακεδονίας καὶ Θράκης
Ι. ΨΥΛΛΑΚΙΣ & Θ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ
Ἁγίας Σοφίας 1—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία	Δρ.	100.—
Ἑξάμηνος	»	60.—
Τρίμηνος	»	30.—

Ἐξωτερικοῦ Γενικῶς

Ετησία	Δραχμαὶ	200.—
Ἑξάμηνος	»	100.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀπαραιτήτως προπληρώνονται

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 25 (284)

Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ

Δεκαπενθήμερος Κινηματογραφικὴ Ἐπιθεώρησις
Διευθυντὴς
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ἀρχισυντάκτης—Ὑπεύθυνος Κ. ΔΑΦΝΗΣ
Γραφεῖα: ὁδὸς ΦΕΙΔΙΟΥ ἀριθ. 11
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1-56

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁ στίχος... Δρ. 10.—
Ἡ σελὶς ... » 1000.—
Κατ' ἀναλογίαν τὰ κλάσματα.
Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν διαρκείας.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 5

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤ ΓΡΑΦΟΣ

[Τὸ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Κ. Ἀστέρος» δημοσιευθὲν ἄρθρον περὶ τοῦ «Ἐπαρχιακοῦ Κινηματογράφου» ἐπροκάλεσε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν τοῦ εἰς Ἁγίαν Παρασκευὴν διαμένοντος παλαιοῦ ἀγωνιστοῦ εἰς τὸ κινηματογραφικὸν ἐμπόριον κ. Ν. Φωκᾶ, πρώην διευθυντοῦ τῆς Σινὲ-Ὀριάν, τὴν ὁποίαν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπ' ἀρχῆς εὐρυτέρας συζητήσεως].

Ἡ διὰ τὸν Ἐπαρχιακὸν Κινηματογράφον ἔρευνα τοῦ «Κινημ. Ἀστέρος» εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαίνου καὶ νομίζω ὅτι δὲον αὕτη νὰ γίνῃ ἀφορμὴ σοβαρᾶς μελέτης ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ εἰδικῶν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔπαυσα νὰ ἐνδιαφέρομαι διὰ κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὸν ἐν Ἑλλάδι Κινηματογράφον, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφέρω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου, διὰ τῶν τόσον εὐγενῶς παραχωρηθεισῶν στηλῶν τοῦ «Κινημ. Ἀστέρος», εἰς τὸν ὁποῖον τόσα χρεωστεῖ ὁ Κινηματογράφος τοῦ τόπου μας.

Ὁ ἐπαρχιακὸς κινηματογράφος ἀποτελεῖ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου, αὐτὴ τὴν ἴδια του τὴ ζωή. Ἡ λειτουργία τῶν ἐν Ἀθήναις κινηματοθεάτρων ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας. Οὐδεμίαν ταινίαν θὰ ἠδύναντο νὰ προμηθευθῶσι ἐὰν ὁ προμηθευτὴς δὲν ἐλάμβανε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰσπράξεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ καλύπτει ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς ἀγορᾶς τῶν ταινιῶν.

Τοῦτο ἀσφαλῶς πάντες ὁμολογοῦσι, δυστυχῶς ὅμως ἐλάχιστοι προμηθευταὶ καὶ ἐν γένει ἐπιχειρηματίαι τοῦ Κέντρου ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς λειτουργοῦσι οἱ κινηματογράφοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀκόμη ὀλιγώτεροι εἰς τὴν *συστηματικὴν* θεραπείαν τῶν κακῶς κειμένων καὶ τὴν συστηματικὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως αὐτῶν. Πάντες γνωρίζομὲν ὅτι ὅσας περισσοτέρας εἰσπράξεις ἔχει ὁ ἐπαρχιακὸς κινηματογράφος, τόσον μεγαλείτερα ἐνοίκια θὰ λάβωσι αἱ ταινίαι.

Τί ἐπράξαμεν ὅμως ἵνα αὐξηθῶσι αἱ εἰσπράξεις αὗται;

Ὡς καλῶς ἀνεφέρετο εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ «Κινημ. Ἀστέρος», ἡ μόνη καταβαλομένη προσπάθεια καὶ φροντὶς ἐκ μέρους τῶν προμηθευτῶν, εἶνε ἡ ἐξασφάλισις ὅσον τὸ δυνατὸν μεγάλων τιμῶν ἐνοικίων.

Νομίζω ὅτι προτοῦ ὁρίσει τις τιμὰς διὰ τὰς ταινίας, θὰ ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἔχῃ γνώσιν τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν λειτουργίας εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται κινηματογράφον, νὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς τὰς εἰσπράξεις του—ἀπὸ θετικὴν βεβαίως πηγὴν—νὰ γνωρίζῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πληθυσμοῦ τούτου καὶ τόσα ἄλλα.

Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν ἀνωτέρω σχηματίσει γνώμην, ὁρίσει τιμὰς ἐνοικίου τοιαύτας, ὥστε ἀγογγύστως νὰ πληρωθῇ οὗτος καὶ συνάμα νὰ μείνῃ καὶ κέρδος εἰς τὸν Ἐπαρχιώτην ἐπιχειρηματίαν, διότι ἄνευ κέρδους οὐδεὶς ἐργάζεται ἐνθουσιωδῶς καὶ μοιραίως ἡ ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ διευθυνομένη ἐπιχείρησις εἶναι καταδικασμένη.

Ποῖος ὅμως τῶν προμηθευτῶν περιώδευσε συστηματικῶς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐγνώρισε καὶ ἐμελέτησε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας των;

Ἐκτὸς τούτου ὡς ἤδη ἀνέφερεν ὁ «Κ. Ἀστήρ», ἐλάχιστοι τῶν κινηματογραφιστῶν τῆς ἐπαρχίας ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δουλειᾶς των. Δυστυχῶς ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι Διευθυντὴς Κινηματογράφου μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ πρῶτος τυχών, ἐνῷ τουναντίον οὗτος πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ πολλὰ περισσότερα καὶ ἐπίκτητα προσόντα καὶ φυσικὰ χαρίσματα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἐπιχειρηματίαν.

Ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὰ γραφεῖα ἐκμεταλλεύσεως ταινιῶν τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἔπρεπε νὰ παρακολουθοῦν συστηματικῶς τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν Κινηματογραφιστῶν τούτων, νὰ τοὺς διορθώνουν, νὰ τοὺς καθοδηγοῦν, νὰ τοὺς μορφώνουν κινηματογραφικῶς, τόσον διὰ προσωπικῶν συναντήσεων, ὅσον καὶ διὰ μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ κατάστασις τοῦ κινηματοθεάτρου, ἡ ἐμφάνισις τῆς προσόψεως, ὁ τρόπος τῆς ἐκθέσεως τῶν φωτογραφιῶν, τὸ ὑπάλληλικὸν προσωπικόν, ὅλα αὐτὰ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐμφανίσεως των ἐπηρεάζωσιν αἰσθητῶς τὰς εἰσπράξεις. Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν γιὰ ὅλα αὐτὰ νὰ ἔχῃ ἀκριβῆ γνῶσιν ὁ προμηθευτὴς καὶ νὰ προσταθῇ ἀκόμη καὶ μὲ θυσίας, τὴν θεραπείαν καὶ τὴν διόρθωσιν μερικῶν ἐξ αὐτῶν, παραχωρῶν ἐν ἀνάγκῃ ἔκπτωσίν τινα εἰδικῶς πρὸς ἀναγκαστικὴν κατασκευήν των.

Ὁ «Κινημ. Ἀστὴρ» κατὰ παλαιοτέραν ἐποχήν, εἰς σειρὰν φύλλων, εἶχε δημοσιεύσει διαφόρους ὁδηγίας καὶ συστάσεις διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν Κινηματογράφων δὲν θὰ θὰ ἦτο δὲ ἄσκοπον ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ ἀναδημοσιεύσῃ ταύτας.

Ἄλλος λόγος, νομίζω ἐλαττώσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπαρχιακῶν κινηματογράφων, εἶναι ἡ αἰσθητὴ ἐλάττωσις τῆς διαφημήσεως καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀθηναϊκῶν κινηματογράφων.

Ἄλλοτε, ὅτε ἐγένοντο παρὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐπιχειρήσεων παταγώδεις καὶ παντοειδεῖς διαφημήσεις εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν ἀπὸ σήμερον, ὁ θόρυβος ποὺ ἐδημιουργεῖτο περὶ τὴν ταινίαν καὶ τὸν κινηματογράφον ὡς θέαμα ἔστελλε τὰς ἀπηχήσεις του καὶ εἰς τὴν ὅλεον ἀπομεμακρυσμένην ἐπαρχίαν. Αἱ δημοσιεύσεις καὶ αἱ περιγραφαὶ τῶν ἐφημερίδων, ὅσον καὶ αἱ διηγήσεις ταξειδιωτῶν ποὺ ἐγύρισαν στὴν πατρίδα των, ἔφερον μακρὰν τὸν θόρυβον ἤναπτον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐξωγόνουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ κοινοῦ διὰ τὴν ὀθόνην.

Κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ ἐπιχειρήσεις ἐφήρμοζαν τὴν διὰ παντοειδῶν μέσων διαφήμησιν. Κατὰ χιλιάδας ἐξετυποῦντο τὰ διάφορα διαφημιστικὰ ἔντυπα καὶ αἱ λιθογραφίαι, καὶ ἀπεστέλλοντο εἰς τοὺς κινηματογραφιστὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἦσαν πελάται ἢ ὄχι. Καὶ αἱ μὲν λιθογραφίαι ἐξετίθεντο εἰς θέαν τοῦ κοινοῦ, τὰ δὲ ἔντυπα ἐδιαβάζοντο ἀπὸ τοὺς διευθυντάς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδασκον τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς διαφημίσεως. Ἐξ αὐτῶν

τῶν λόγων εἶχε λάβει τότε ὁ Ἐπαρχιακὸς Κινηματογράφος τεραστίαν ἀνάπτυξιν.

Παλλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο εἰδικὴ δι' ἐντύπων προπαγάνδα γενικῶς ὑπὲρ τοῦ Κινηματογράφου τόσον ἐν Ἀθήναις, ὅσον καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Ἐπίσης πολλάκις εἶχε ζητηθεῖ καὶ ἡ ἠθικὴ βοήθεια ὑπὲρ τοῦ Κινηματογράφου διαφόρων ἀρχῶν καὶ σωματείων τόσον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅσον καὶ εἰς ἐσαρχιακὰς πόλεις.

Φρούραχοι, Νομάρχαι, Δήμαρχοι, Ἐμποροικοὶ Σύλλογοι, ἐκαλοῦντο ἑκάστοτε νὰ βοηθήσωσι τὴν προαγωγὴν τοῦ Κινηματογράφου, τόσον διὰ λόγους γενικοῦ συμμέροντος, ὅσον καὶ ἀπὸ ταμειακῆς ἀπόψεως χάριν τῶν εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου.

Ὁ σπουδαιότερος ὅμως πάντων συντελεστὴς τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ἐπαρχιακοῦ κινηματογράφου εἶναι ἡ μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ἐνδιαφέροντος παραχώρησις τῶν καταλλήλων ταινιῶν πρὸς προβολὴν παρὰ τῶν γραφείων ἐνοικιάσεως, καὶ ἡ *συστηματικὴ καὶ μὲ τάξιν καὶ πρόγραμμα ἑκάστοτε ἀποστολὴ ταινιῶν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ποικιλία* ὑποθέσεως καὶ σκηνοθεσίας, εἰ δυνατόν. Νὰ μὴ προβάλλωνται κατὰ σειρὰν ἐλαφρὰ ἔργα, οὔτε πάλιν κατὰ σειρὰν ἔργα μεγάλης ἐπιτυχίας, ἀλλὰ νὰ κατανέμωνται κατὰ περιοδους καὶ ἐναλλάσσονται ἀναλόγως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ζωογονεῖται πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κινηματογραφιζομένου κοινοῦ τῆς ἐπαρχίας. Παρὰ τὴν κρατοῦσαν ἀντίθετον ἀντίληψιν, τὰ δυνατὰ καὶ μεγάλα ἔργα πρέπει κυρίως νὰ διαφημίζωμεν, ἵνα διὰ τοῦ τοιοῦτρόπου αὐτοῦ ἀποδείξωμεν εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερους τὴν ἀξίαν τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης καὶ δημιουργήσωμεν νέους πελάτας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγκατάστασιν μηχανημάτων ὁμιλοῦντος, θὰ ἔπρεπε νομίζω, νὰ ἐγκριθῇ ἐκ μέρους τῶν κυριωτέρων προμηθευτῶν ὁ καλύτερος τύπος, ἐκ τῶν μέχρι σήμερον δεδομένων, καὶ νὰ κληθῇ ἡ ἁρμοδία Ἑταιρία νὰ ὁρίσῃ τὰς χαμηλοτέρας τιμὰς δι' ἕναν σεβαστὸν ἀριθμὸν ἐγκαταστάσεων, τῇ ἀφιλοκερδεῖ δὲ μεσολαβήσει τῶν προμηθευτῶν, νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τοποθέτησις νέων ἐγκαταστάσεων εἰς τὰς ἀξίας λόγου πόλεις. Μὲ ἄλλα λόγια ἀπαιτεῖται συγκεκριμένον πρόγραμμα καὶ ἀκριβὲς σύστημα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ κινηματογράφου, πρόγραμμα ἐξασφαλίζον ἐπίσης καὶ τὴν μὴ ὀπισθοδρόμησιν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐργασίας.

Βεβαίως πολλὰ τῶν ἀνωτέρω, λόγῳ τοῦ δημιουργηθέντος σήμερον καθεστῶτος καὶ τῆς ἐξελίξεως διαφόρων ἐπιχειρήσεων εἶνε ἀδύνατα, διότι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι γενναίας ὑλικὰς θυσίας,ἃς βέβαια δὲν θὰ εἶναι καμμία ἐπιχείρησις διατεθειμένη νὰ ὑποστῇ, ἀφοῦ δὲν δύναται καὶ μόνη νὰ καρποφῇ τὰ κέρδη ποὺ θὰ προκύψωσι ἀπὸ τὰς θυσίας της.

Πολλὰ ἄλλα ὅμως. δὲν ἀπαιτοῦν παρὰ ὀλίγην καλὴν διάθεσιν, κόπους καὶ φροντίδας, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ θέσωσι εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ὅσοι δὲν τὰ ἐφαρμόζωσι συστηματικῶς. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα : Ἐφ' ὅσον ὅπως ἔχουν σήμερα τὰ πράγματα ριζικὴ θεραπεία δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ ἐφ' ὅσον ὅλοι παραδεχόμεθα ὅτι αἱ ἐπαρχίαι *εἶνε αὐτὴ ἡ ζωὴ* τοῦ ὅλου κιν.ἐμπορίου,τίμέλλει γενέσθαι;

Τὸ πρόβλημα εἶναι δυσκολώτατον καὶ διὰ νὰ λυθῇ ἀπαιτεῖ ἁρμονικὴν συνεργασίαν, καλὴν θέλησιν, ὁμόνοιαν καὶ ἴσως ἀκόμη καὶ θυσίας, ἐκ μέρους ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς οἰκογενείας, τῶν τόσων μοχθησάντων μέχρι σήμερον.

Ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῶν ἐπαρχιῶν, ἄπειρα ἄλλα ζητήματα, ἄμεσα καὶ ζωτικότατα ὑπάρχουσι. Καὶ ἔχουσιν ὅλα ἀνάγκην ταχίστης λύσεως, προτοῦ ἐπέλθωσι καταστροφαί, αἵτινες θὰ παραδώσωσι εἰς ξένας, καὶ οὐχὶ ἐκείνας ποὺ ἐμόχθησαν, χεῖρας, τὸ ἔργον τόσων ἐτῶν, κόπων καὶ θυσιῶν.

Ν. ΦΩΚΑΣ

FILM KURIER

Καθημερινὴ Γερμανικὴ Κινηματογραφικὴ Ἐφημερὶς

Kothenerstrasse 37 Berlin W6

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

Ὁ Ροζὲ Καπελλάνι ἐξακολουθεῖ νὰ «γυρίζῃ» τὸ φίλμ «Ντελφίν» διὰ λογαριασμὸν τῆς Παραμάουντ.

—Αἱ λήψεις τοῦ νέου φίλμ «Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου» τοῦ Μωρὶς Τουρνέρ. μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν Μαρσὲλ Σαντάλ, πλησιάζουν πρὸς τὸ τέλος των.

—Ἐξακολουθοῦν νὰ «γυρίζωνται» στὰ στούντιο «Πατὲ» τὰ ἔργα : «Καταστήματα Λεβὺ καὶ Σια» μὲ τοὺς Λαμὺ καὶ Μπελιέρ, καὶ «Δύο σ' ἕνα αὐτοκίνητο» τοῦ Τζὸε Μάϋ.

—Ὁ Ζουλιὲν Ντυβιβιὲ τελειώνει στὸ Βερολῖνον τὸ φίλμ «Ντυρὰν κατὰ Ντυράν».

—Ὁ Ἀνρὶ Γκαρά, ὁ ὁποῖος ἐξελίχθη στὸν πλέον περιζήτητον ζὲν πρεμιὲ τῆς Γαλλίας, πρόκειται νὰ μεταβῇ στὸ Χόλλυγουντ διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς μερικὰς γαλλικὰς ἐκδόσεις τῆς «Παραμάουντ».

—Οἱ Ταρρὶντ καὶ Μπιντὰλ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ μοντάρισμα τοῦ ἔργου «Αἰχμάλωτος τῆς καρδιᾶς μου».

—Προεβλήθη στὸ Παρίσι μὲ ἄρκετὴν ἐπιτυχίαν ἡ γαλλικὴ ἔκδοσις τοῦ μεγάλου φίλμ τῆς «Οὔφα» «Τὸ συνέδριον χορεύει».

—Εἰς ἕνα περίεργον διαγωνισμὸν ποὺ προεκήρυξε πρότινος τὸ περιοδικὸν «*Variely*» μὲ θέμα «ποῖοι εἶναι οἱ περιφημότεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου» τὰ ἀποτελέσματα φέρουν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τὴν Λοῦπε Βελέζ, τὸν Τζὼν Μπάρρυμορ καὶ τὴν Μπίλλυ Ντὸβ καὶ ἀκολουθοῦν ὁ Ἄλ Καπόνε, ὁ Ἄϊνστάϊν, ὁ Ντούγκλας Φαίρμπανκς, ὁ Γκάντι, ὁ Μουσσολίνι, ὁ Ἔντισον, ὁ Μαρκόνι κ. ἄ.Χαρακτηριστικὸν καὶ αὐτὸ τῆς Ἀμερικανικῆς λατρείας, πρὸς τὸν κινηματογράφον καὶ τῆς νοοτροπίας τῶν γιάγκηδων.

—Ἡ «Ράδιο Πίκτσουρς» ζητεῖ ἕνα σενάριο κατάλληλο γιὰ τὸν Γιάννινγκς, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπέγραψε συμβόλαιον δι' ἕνα φίλμ.

—Ὁ Ἄλ Τζόλσον κατόπιν μακρᾶς ἀπουσίας, πρόκειται νὰ ξαναπαίζῃ εἰς τὸν κινηματογράφον. Θὰ «γυρίσῃ» ἕνα φίλμ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Σαμουὴλ Γκόλντυϊν καὶ καὶ μὲ πάρταναιρ τὴν ὡραιοτάτην Λιλὴ Νταμιτᾶ.

—Διαδίδεται εὐρέως ὅτι ἡ Γκλόρια Σβάνσον πρόκειται νὰ νυμφευθῇ διὰ τετάρτην φορὰν μὲ ἕνα πλουσιώτατον βιομήχανον. Ἐκ παραλλήλου ὁ τέως σύζυγός της Μαρκήσιος νὶὲ λὰ Φαλαίζ διευθύδει τοὺς γάμους τους μὲ τὴν διάσημον Ἀμερικανίδα «στὰρ» Κώνσταντζ Μπέννετ,μὲ τὴν ὁποίαν ὅμως θεᾶται εἰς ὅλα τὰ κέντρα.

ΦΩΤΟΓΡΦΙΑΙ -- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Αἱ καταλληλοτέραι φωτογραφίαι μεγέθους 20Χ26 (σκηναὶ ἀπὸ διάφορα νεώτερα ἀμερικανικὰ ἔργα) διὰ κάδρα πρὸς στολισμὸν γραφείων καὶ δωματίων, εἰς μεγάλην συλλογήν, πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κιν. Ἀστέρος» Φειδίου 11 καὶ ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀντὶ δρ. ΟΚΤΩ ἑκάστη.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΡΟΥΘ ΒΕΥΧΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ Ν]βριος 1931. (Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας). «Τί νὰ σᾶς διηγηθῶ» εἶπε μὲ τὸ μαγευτικό της χαμόγελο ἡ Ροὺθ Βάϊχερ «τί πρᾶγμα ποὺ νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ; Θὰ εἶσθε εὐχαριστημένος ἂν σᾶς ἐξεμυστηρευόμουν μέδυὸ λόγια τὴ ζωή μου ; Λοιπὸν στὶς 28 Μαΐου 1903 ἐγεννήθην στὴ Νοβιγνάτσα τῆς Πολωνίας, ἀλλὰ τα παιδικά μου χρόνια τὰ πέρασα στὸ Ντάντσιγκ Παρηκολούθουν τὰ μαθήματα ἑνὸς Λυκείου. Θυμᾶμαι πῶς ἤμουν ἀκόμη πολὺ μικρὸ κοριτσάκι καὶ εἶχα ἔκτοτε τὴ μανία νὰ γίνω μιὰ μέρα περίφημη ἠθοποιός. Δι' αὐτὸ μόλις ἐτελείωσα τὸ Λύκειο, μετέβην εἰς τὴν Χάλλην καὶ ἐνεγράφην εἰς τὴν ἐκεῖ ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τοῦ Θεάτρου. Ταυτοχρόνως δὲ ἔπερνα μαθήματα τραγουδιοῦ. Εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν ἤλθα στὸ Βερολῖνο καὶ εἰσῆλθα εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Ράϊνχαρτ δι' εὐριτέρας σπουδὰς καὶ δὲν εἶχε περάσει ἔκτοτε ἕνας χρόνος καὶ ὁ σκηνοθέτης Τόϋμπερ μὲ ἀτεκάλυψε εἰς τὸ φίλμ! Ἐντεμπουτάρισα λοιπὸν στὸ ἔργο «Λαοὶ ποὺ πεθαίνουν» καὶ ἐσημείωσα ἀληθινὰ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Μετὰ ἔπαιξα σὲ πάμπολλα φίλμ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ σᾶς ἀταριθμήσω, θὰ τὸ κάμω ὅμως διὰ τὰ σπουδαιότερα, τὰ ἑξῆς : «Κωμωδία τῆ Καρδιᾶς», «Ἀγνὴ Σουζάνα», «Πανὰμ», «Ἀπόδειξις», «Γυναῖκα στὴ ντυλάπα», «Τὶ τρέχει μὲ τὴν Νατὲτ ;» καὶ πολλὰ ἄλλα. Τελευταίως ἐτελείωσα τὸ πρῶτο μου ὁμιλοῦν φίλμ καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζω ἕνα ἄλλο τῆς ἰδικῆς μου πλέον παραγωγῆς. Αὐτὴ εἶναι μὲ δυὸ λόγια ἡ ζωή μου. Σᾶς ἀρκεῖ ;»

Ἐσκέφθηκα μιὰ στιγμὴ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὰ σύντομη βιογραφία νὰ κάμω ἕνα ἄρθρο γιὰ τὸν«Ἀστέρα»;Ἐπειτα δὲν ὑπερηφανεύομαι διὰ φαντασίαν ὥστε νὰ μπορέσω νὰ κάμω τὴ μονότονη καὶ ὁπωσδήποτε μονομερῆ ἱστορία, ἐνδιαφέρουσαν καὶ ἐκτενῆ ὁπωσδήποτε. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ μάθω καὶ τίποτε ἄλλο . . .

«Θέλετε, κυρία μου, νὰ μοῦ πῆτε ἀκόμη πῶς περνᾶτε τὸν καιρόν σας ὅταν «γυρίζετε» καὶ ὅταν ὄχι ; κι' ἀκόμη τὶ προτιμᾶτε περισσότερο τὴν ἐργασία ἢ τὴν τεμπελιά ;» τὶ προτιμᾶτε περισσότερο τὴν ἐργασία ἢ τὴν τεμπελιά ;»

Ἐφάνηκε λίγο ἔκπληκτη, ἐδίσταση μιὰ στιγμή, ἀλλὰ σὲ λίγο ἄρχισε ; «Τὸ κοινὸν δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῇ πόσα νεῦρα, πόση δίψεργη, πόση ἐνεργητικότητα στοιχίζουν σ' ἕνα καλλιτέχνην ἡ σκηνές,ποὺ αὐτὸ μέσα σ' ὅμορφες αἴθουσες ἀπολαμβάνει μ' ὅλη του τὴν ἄνεσιν . . .

Ὅταν ἐργάζομαι ἀνυπομονῶ πάντοτε γιὰ τὸ τέλος. Κι' ὅταν ἡ ἐπιτυχία εἶναι τόσο μεγάλη, ὅσο τὴν προσδοκοῦσα, τότε νοιώθω τὸν ἑαυτό μου εὐτυχισμένο καὶ κάθε βάσανο καὶ κόπος ξεχνοῦνται... Ἀλλὰ σᾶς ἐνδιαφέρει πῶς περνῶ τὶς ὧρες μου—διέκοψεν αἴφνης—ἄς ἀρχίσουμε λοιπὸν ἀπὸ τὸ πρωΐ. Ξυπνῶ τὶς 7. Γρήγορα γρήγορα πετιέμαι ἀπὸ τὸ κρεββάτι, γιατὶ τ' αὐτοκίνητο μὲ περιμένει, κάνω ἕνα ντούς, πίνω ἕνα φλυτζάνι καφὲ καὶ φύγανιὲς μὲ βούτυρο καὶ πλέονμαι, τηλεφωνῶ ἂν χρειάζεται καὶ φεύγω γιὰ τὸ στούντιο. Ἐκεῖ προηγεῖται τὸ μακιγιάρισμα,κατόπιν συζητοῦμε μὲ τὸν σκηνοθέτην γιὰ μερικὲς σκηνές. Λίγες δοκιμὲς καὶ σὲ λίγο τὸ σημεῖο ἀκούεται «ἕτοιμοι»! Κι'ἀρχίζει ἡ ἐργασία,ἡ ἐξαντλητικὴ ἐργασία. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ διαλείμματα, ἀλλὰ τί διαλείμματα νὰ περιμένῃς ὧρες διὰ μία ἄλλη σκηνὴ μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστη καὶ μὲ διαρκῆ προσοχὴ μὴ χαλάσῃ τὸ μακιγιάζ ἢ τὸ κτένισμα ἢ ἡ τουαλέττα. Ἐν τούτοις ἐκεῖνη τὴν ὥρα ρίχνω μιὰ ματιὰ στὸ ταχυδρομεῖο. Γράμματα εὐχάριστα, φιλικά, ἐρωτικά, εὔθυμα, προτάσεις γάμου ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, δὲν λείπουν ἀκόμη καὶ τὰ δυσάρεστα, ἐκεῖνα ποὺ ζητοῦν ἐλεημοσύνην.

Ἔτσι περνῷ ἡ ἡμέρα στὸ στούντιο, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ὅταν ὑπάρχῃ πολλὴ δουλειὰ νὰ μείνω καὶ τὴ νύκτα.

Τώρα τί κάνω ὅταν δὲν ἔχω ἐργασία; Χίλια δυὸ πράγματα. Νὰ πάω στὶς μοδίστρες, στοὺς φωτογράφους, νὰ κρατήσω τὴν ἀλληλογραφίαν μου, νὰ στείλω αὐτόγραφα,νὰ δώσω συνεντεύξεις, νὰ πληρώσω φόρους καὶ τόσα ἔξοδα ρεκλάμας, νὰ κάμω τὶς πιὸ ἀναγκαῖες ἐπισκέψεις καὶ νὰ δεχθῶ καὶ ὅταν πραγματικῶς μοῦ μένῃ καμμιὰ ὥρα ἐλεύθερη, τότε διαβάζω, ἀσχοῦμαι μὲ τὰ σπόρ καὶ ἂν ἔχω στὴ διάθεση μου περισσότερο καιρὸ ταξειδεύω. Τρελλαίνομαι γιὰ ταξείδια...

Γιὰ νὰ εἶμαι ὅμως εἰλικρινὴς προτιμῶ τὶς ἡμέρες τῆς ἐργασίας, γιατὶ εἶναι μεγάλη πολὺ μεγάλη εὐχαρίστηση μετὰ ἀπὸ κοπιώδη ἐργασία νὰ σὲ περιμένῃ ἡ ἐπιτυχία».

Ἡ συνέντευξις πιὰ εἶχε τελειώσει, ἀλλὰ πρὶν ἔγκαταλείψω τὸ πολυελὲς της διαμέρισμα τῆς ζήτησα νὰ μοῦ ὑπογράψῃ μιὰ φωτογραφία διὰ τοὺς ἕλληνας θαυμαστάς της. Προσεφέρθη ἀμέσως. Καὶ τί ἔκπληξις ! ἡ ἀφιέρωσις ἦτο σεὴν ἑλληνική. Μοῦ τὸ ἐξήγησε. Ἐλάτρευε τὴν Ἑλλάδα. Στὸ Λύκειο εἶχε μάθει ἑλληνικὰ καὶ κάποτε ἄλλοτε εἶχε ἐτιμείνει. Εἶναι ὅμως τόσο δύσκολη ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἀφιέρωση ἦταν δύσκολη.

Τί συμπαθὴς ἀλήθεια καλλιτέχνις, πόσον εὐγενής, καὶ τὶ ἔκφρασις σ' ἐκεῖνα τὰ μεγάλα της τὰ σκοῦρα, ὀνειροπόλα μάτια της. Μόνον μ'αὐτὰ θὰ μποροῦσε νὰ κάμῃ τὴ καρριέρα της. Συμφωνοῦν ἄρα γε οἱ ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται ;

Emil Arsenoff

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Η ΛΥΑ ΝΤΕ ΠΟΥΤΤΙ ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). Ἀγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι, ἡ οὐγγρὶς καλλιτέχνις τοῦ κινηματογράφου Λύα ντὲ Ποῦττι, ἀπέθανε προσβληθεῖσα ὑπὸ πνευμονίας καὶ δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ

Τὸ γνωστὸ ἔργο τοῦ Ἀλφρέντ Σαβουὰρ ποὺ εἴδαμε ἤδη στὸν κινηματογράφο μὲ τὸν Ἀντὸλφ Μεντζοῦ καὶ τὴν Φλῶρενς Βίντορ, «γυρίζεται» καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς «Παραμάουντ». Σκηνοθέτης τῆς νέας ἐκδόσεως ἡ ὁποία θὰ εἶνε φυσικὰ ὁμιλοῦσα εἶνε ὁ Ἔρνεστ Λούμπιτς καὶ πρωταγωνισταὶ ὁ Μωρὶς Σεβαλιὲ καὶ ἡ Ζανὲτ Μάκντόναλντ.

Η ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ γνωστὴ γερμανὶς τραγωδὸς Λίλ Ντάγκοβερ εὑρίσκεται ἀπὸ μηνὸς ἐν Χόλλυγουντ. Προσελήφθη ὑπὸ τῆς Βάρνερ Μπρὸς καὶ «γυρίζει» τὴν «Σύσυζον τοῦ καπετάνιου».

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Κινημ. Ἀστέρος» ἐπιθυμοῦσα ὅπως συμπληρώσῃ τὸ δίκτυον τῶν ἀνταποκριτῶν της καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ δραστηρίων καὶ ἀξιοπρεπῶν νέων ἢ καὶ δεσποινίδων παρακαλεῖ πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀναλάβουν καθήκοντα ἀνταποκριτοῦ εἰς Πῦργον (Ἠλείας), Ἀγρίνιον, Λεβάδειαν, Καλάβρυτα, Ἔδεσσαν, Κομοτινήν, Γιαννιτσᾶ, Ἄρταν, Νεμέαν, Κυπαρισσίαν, Λεχαινά, Ἀλμυρόν, Νησίον (Καλαμῶν), Κόρινθον, Ναύπλιον, Σῦρον καὶ Κέρκυρα, ὅπως γράψουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Κινημ. Ἀστέρος» σχετικῶς.

ΕΝΩ ΑΝΘΙΖΕ ΓΥΡΩ Η ΑΝΟΙΞΗ..

ΟΝΕΙΡΑ....

Ἡ μικροῦλα Τζένυ ἔνοιωσε πώς εἶχε ἔλθει ἡ ἀνοιξη. Τὸ προσωπάκι της ὅπου ἀχνορόδιζαν τῆς ὁμορφιᾶς οἱ ἀκτῖνες γελοῦσε χαρούμενο μέσα στὸν ἀνοιξιάτο ἥλιο, τὰ μάτια της ὁλόμαυρα ἄνοιγαν διάπλατα στὸ ἡμερινὸ φῶς σὰ νἄθελαν νὰ κλείσουν μέσα τους ὁλόκληρο τὸ μεθῦσι τῆς γῆς π' ἀνασταίνονταν. Πηδοῦσε, ἔτρεχε, φώναζε ἀδιάκοπα, αὐτὴ ποὺ συνήθως ἦταν σιωπηλή. Τῆς ἄρεσε νὰ βγαίνῃ ἔξω ἀπ' τὴ πόλη, νὰ ξαπλώνεται στὸ χορτάρι ποὺ μόλις ξεμύτιζε τὴν πρασινάδα του, νὰ πλέκῃ μπουκέτα ἀπὸ ἀνεμῶνες καὶ μαργαρίτες, νὰ γεμίζῃ τὰ καστανὰ μπουκλένια μαλλιά της μ' ἀνθοῦς ἀμυγδαλιῶν, ν' ἀναπνέει τὸ μυρωμένο ἀέρι τοῦ ἀνιξιάτικο κάμπου. Τῆς ἄρεσε πάλι, ἄλλες φορές, νὰ κατεβαίνῃ στ' ἀκροθαλάσσι καὶ ν' ἀγναντεύῃ τὴν ἀκύμαση θάλασσα καθὼς ξανοίγονταν γαλάζια ὡς πέρα τὰ μουχρωμένα βάθη ὅπου ξεπρόβαλλαν ἀνάμεσα ἀπὸ ἀνάλαφρες γάζες ὁμίχλης κάποιες κορφὲς μακρυνῶν νησιῶν. Θωροῦσε τοὺς γύρω λόφους ν' ἁπλώνουν βιολέτινοι μὲ τ' ἀνθισμένα ρείκια στίς πλαγιές, στοὺς γιαλοὺς νὰ βάφονται μενεξεδένιοι, τὰ βράχια νὰ κρέμουνται ἀνάερα πάνω στὰ νερά, τὶς ἀμμουδιὲς νὰ χρυσοφεγγίζουν τὰ δειλινά.

Ἔνοιωθε νὰ πλημμυρίζῃ τὸ στηθάκι της μιὰ χαρὰ ἀνύποτη καὶ νὰ ξυπνοῦν μέσα της κάποιοι κουφοὶ πόθοι. Οἱ χλιαρὲς οἱ ἀπάνεμες μέρες ποὺ κυλοῦσαν ἀργά, τὸ ἀπαλὸ καὶ διάφανο φῶς, ὅλα γύρω της τὴν μεθοῦσαν, τῆς ἔκαναν ὄνειρο τὴν παιδίσικη ζωή της. Τὴν ἀγαποῦσε τὴν φύση ἡ Τζένυ γιατὶ δὲν εἶχε νοιώσει ἄλλες χαρές.

Τὴ μικροῦλα τὴν ἤξερα μόνον ἀπὸ μακρυά. Ἕνα βράδυ σὲ κάποιο σπίτι ἡ γνωριμία ἔγινε στενότερη, χωρὶς βέβαια νὰ ξεπεράσῃ τὰ ὅρια τῆς κοσμικῆς γνωριμίας. Τὴν ξανάδα πολλὲς φορές. Δὲν ἄργησα ν' ἀποκτήσω τὴν ἐμπιστοσύνη της. Ἤταν ἡ ἴδια ἀνοιξη ποὺ εἶχε μεθῦσι μὲ τὸ γλυκό της ἄρωμα τὴ φαντασία της. Καὶ μιὰ μέρα, ἐνῷ τὸ σούρουπο μαγνάδιζε ὅλα τὰ γύρω μὲ τοὺς γλυκοὺς χρωματισμοὺς τῆς ἀνεξάντλητης παλέτας του, πήγαμε νὰ δώσουμε τροφὴ στὴ φαντασία. Ποῦ ἄλλοῦ παρὰ στὶς σκοτεινὲς σάλες ὅπου μέσα σὲ ἐλαφρὸ σκοτάδι τὰ ὄνειρα ξεγελοῦν τὴν πραγματικότητα κ' οἱ σκιὲς ποὺ κουνιῶνται σ' ἕνα κομμάτι λευκοῦ πανιοῦ μᾶς φαίνεται ἕνας ἄλλος κόσμος παραμυθιοῦ! Ἡ Τζένυ κι' ἐγὼ καθίσαμε κοντὰ κοντά. Ἤταν σιωπηλὴ ἡ μικροῦλα καὶ φαίνονταν νὰ παρακολουθῇ στὸ μικρό της μυαλουδάκι κάποια σκέψη ποὺ διαρκῶς τῆς ξεγλιστροῦσε.

Τὸ ἔργο ἄρχισε. Ἤταν ἡ ἱστορία κάποιου πριγκηπόπουλου ποὺ ζοῦσε σὲ μαγικὰ παλάτια, στὴν ἀνατολίτικη χλιδή, καὶ μεγάλωνε ἀκούγοντας τὰ τραγούδια τῶν πουλιῶν μέσα σ' ἕναν ἀπέραντο κῆπο μὲ ἀναβρυσήρια, μὲ τεχνητὲς λιμνοῦλες ὅπου κύκνοι λιγόγερναν τοὺς λαιμούς των, μὲ ἀπόμερες γωνίτσες ὅπου πλέκονταν τὰ βασιλικὰ εἰδύλια κοντὰ σὲ μαρμαρένιους θεούς, μὲ κρυφὰ καταφύγια ὅπου οἱ δοῦλοι τοῦ παλατιοῦ παραδίνονταν στὴν ἱκανοποίηση τοῦ ἐνστίκτου. Εἴτανε καὶ χορεύτριες ποὺ χόρευαν ξωτικοὺς χοροὺς κρούοντας μαγικὰ συντέφια, ἐνῷ κάποιοι μελιστάλαχτοι μουσικοὶ στόνοι ἀκούγονταν νἄρχονται ἀπόμερα. Μὰ τὸ πριγκηπόπουλο μικρὸ ἀκόμη τὸκλεψε ἕνας μάγος γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ βασιληᾶ. Τὰ χρόνια περνοῦν καὶ τὸ βασιλόπουλο ξαναγυρίζει στὸ πατρικὸ παλάτι μαζὺ μὲ μιὰ νηὰ κοπέλλα π' ἀγάπησε στὴ μακρυνὴ ἐξορία του. Ὁ ἀπέραντος κῆπος ἀντηχάει χαρμόσυνα τὸ πανηγῦρι τοῦ γάμου. Σκλάβες χορεύουν ἡδονικὰ γιὰ νὰ ξυπνοῦν τοὺς κοιμισμένους πόθους τὴν ἡμέρα αὐτή.

Κύτταγα τὸ πανὶ καὶ κόντευα νὰ νυστάξω, ὅταν νοιώθω ἕνα μυρωμένο κεφαλάκι νὰ γέργῃ ἀπαλὰ στὸν ὦμο μου καὶ μιὰ φωνὴ λαγγεμένη νὰ μοῦ ψιθυρίζει γεμάτη λαχτάρα στ' αὐτί :

—Εἶν' ἀλήθεια πὼς ὑπάρχουν ὅλ' αὐτά ;..

—Καὶ γιατὶ ὄχι, μικροῦλα μου. Πέρα κεῖ στὴ Βαγδάτη σ' ὅλη τὴ μακρυνὴ Ἀνατολὴ ζοῦν τὰ βασιλόπουλα τοῦ παραμυθιοῦ, μέσα σ' ὀνειρεμένους κήπους, ἀνάμεσα σὲ τραγούδια παραδείσιων πουλιῶν. Ἐκεῖ εἶναι τὸ ὄνειρο. Μὰ ἡ ἀγάπη ὑπάρχει παντοῦ καὶ μπορεῖ νἀνθίσῃ καὶ στὸ φτωχὸ σκονισμένο πεζοδρόμιο, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ λαχτάρα κι' ὁ πόθος νὰ τὴν ποτίζῃ.

Κι' ἔσκυψα καὶ χάϊδεψα τὰ μετεξένια μαλλιὰ καὶ φίλησα τὸ ἀναμμένο μάγουλο. Τὸ μικρὸ κεφαλάκι ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητο, μὲ τὰ μάτια χαμένα. Ὕστερα δυὸ χείλη ρόδινα, ἴδια κεράσια ὡριμασμένα ποὺ ἀπ' τὴν ἄκρη τους στάλαζαν μέλι καὶ ἡδονή, ζήτησαν τὰ δικά μου. Τὸ πριγκηπόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ φιλοῦσε τὴ συντροφισσά του, ὄχι στὸ μαγικὸ κῆπο τῆς Βαγδάτης, μὰ στὴν ταπεινὴ σάλα ἑνὸς κινηματογράφου, φοβούμενο πάντα μὴν ὁ ἄλλος κόσμος γελάσῃ μαζύ του.

Ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα ἄφηνα τὴ Τζένυ στὴν ξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ της. Μοῦδωσε ντροπαλὰ τὸ μικρό της χεράκι ἐνῷ τὰ μάτια της κοίταζαν τὶς πλάκες τοῦ πεζοδρομίου. Ἔπειτα χάθηκε στὸ σκοτάδι τῆς σκάλας..

Τὴν ξανάδα τὴ Τζένυ τὴν ἄλλη μέρα. Δὲ μὲ κύτταξε στὰ μάτια. Τὸ τακουνάκι της χτύπησε γρηγορώτερα στὶς πλάκες καὶ τὸ χαιρετισμό της τὸν πῆρε ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν τ' αὐτοκίνητα ἀνεβοκατεβαίνοντας. Κι' ὅμως ἡ ἄνοιξη ξακολουθοῦσε γύρω ν' ἀνθιζῃ ἀκόμα...

Κ. ΔΑΦΝΗΣ

Ο "ΥΠΕΡΣΙΒΗΡΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ,,

Ὑπὸ τῆς μεγάλης Ρωσσικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας «Σοβκινό», ἐτέθη πρό τινος ἐν κυκλοφορίᾳ τὸ *ultra* ρεαλιστικὸν φίλμ «Ὑπερσιβηρικὸς σιδηρόδρομος». Ἡ ἐν λόγῳ ταινία κρίνεται ὑπὸ τῆς διεθνοῦς κριτικῆς ὡς ἀριστούργημα ἀνάγον τὴν ἀξίαν τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης.

Ο ΑΝΡΥ ΜΠΕΡΝΤΑΪΝ ΓΡΑΦΕΙ ΣΕΝΑΡΙΟ

Ὁ διάσημος συγγραφεὺς Ἀνρὺ Μπερνστάϊν, ὑπέγραψεν τελευταίως συμβόλαιον μετὰ τῆς Ἑταιρίας Μετρὸ Γκούλντουϊν Μάγερ διὰ λογαριασμὸν τῆς ὁποίας θὰ γράψῃ ἕνα πρότυπον σενάριο τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος θ' ἀναγγελθῇ προσεχῶς.

Μεταξὺ τῶν ἔργων τοῦ Μπερνστάϊν συγκαταλέγονται «Ὁ κλέπτης», «Ἡ ἡμέρα» καὶ «Τὸ Μελὸ».

ΝΕΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΦΙΛΜ

Ἤρχισεν ἐσχάτως ἐν Γερμανίᾳ τὸ «γύρισμα» μιᾶς νέας πολεμικῆς ταινίας, τύπου τοῦ «Στὸ Δυτικὸν μέτωπον», μὲ τοὺς ἰδίους πρωταγωνιστάς. Λέγεται ὅτι αἱ σκηναὶ μάχης θὰ εἶναι ἐξαιρετικαί, καθ' ὅτι ἐπέβλεπε τὴν λῆψιν των Γερμανὸς στρατιωτικός.

ΤΟΜΟΙ "ΚΙΝΗΜ. ΑΣΤΕΡΟΣ,,

ΤΩΝ ΕΤΩΝ

1927 - 1928 - 1929 - 1930

Τόμοι «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» τῶν ἐτῶν 1927, 1928 καὶ 1929, πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τιμὴ ἑκάστου τόμου διὰ τὸ ἐσωτερ. δρχ. 100

» » » » ἐξωτερ. δρχ. 200

Οἱ ἀγοραστὰ ἑνός, οἱουδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν τόμου, δικαιοῦνται δωρεὰν καὶ ἑνὸς πολυτελοῦς τεύχους (πανηγυρικοῦ) τοῦ 1930, χρησιμοποιοῦντες εἰς ὅλους τοὺς ἐπωδήποτε ἀσχολουμένους μὲ τὰ κινηματογραφικὰ ζητήματα.

Τὸ φίλμ ποὺ «ἐγύρισα» γιὰ σᾶς στὸ Παρίσι

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ ΚΑΙ...ΔΕΝ ΤΗΣ ΕΠΗΡΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ

Τῆς συνεργάτιδός μας Δίδος Ἴριδος Σκαραβαίου

Ἡ προβολὴ τοῦ φίλμ τῆς Μάρλεν Ντήτριχ «Μαρόκο» ποὺ ἔγεινε τὴν λήξασαν ἑβδομάδα στὸ «Ἀττικόν», μοῦ ἐθύμησε, τὸ πῶς εἶδα τὴν συμπαθεστάτην αὐτὴν καλλιτέχνιδα κατὰ τὸ τελευταῖο μου ταξεῖδι στὸ Παρίσι, χωρὶς νὰ κατωρθώσω... νὰ τῆς πάρω συνέντευξιν.

Τὸν περασμένο Ἀπρίλιο, ὁ Παρισινὸς τύπος ἀνήγγελε ὅτι ἡ Μάρλεν Ντήτριχ, ἦτο περαστικὴ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τοῦ κόσμου, ὅπου μετέβη μὲ τὸν σύζυγόν της γιὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἐπέτειο τῶν γάμων της. Ἐλέγετο μάλιστα, ὅτι ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς... ὑπηρεσίας τοῦ ξενοδοχείου της γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν δημοσιογραφικὴ πολιορκία.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εὑρίσκοντο τὰ πράγματα, ὅταν ἕνα πρωῒ ποῦ ἔφευγα ἀπὸ τὸ σπίτι μιᾶς παλιᾶς μας ἐθνικῆς δόξης, τοῦ ἀλησμονήτου Ἄραμι, ποὺ ἔκανε τὸν συγκινητικὸ παλμὸ τῆς Ἐθνικῆς μας λύρας ν' ἀπηχήσῃ ἕως τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἡ τύχη θέλησε νὰ φέξῃ ἐπάνω στὸ δρόμο μου μιὰ καινούργια δόξα. Μιὰ δοξα πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τοῦ Ἄραμι... Τὴν περίφημη ντίβα τοῦ διεθνοῦς κινηματογράφου Μάρλεν Ντήτριχ, ποὺ ἀπωθεώνεται κυριολεκτῶς στὶς εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες, ἀκόμη κ' ὅταν περνᾶ ἀπ' αὐτὲς δίχως προειδοποίησι, ποῦ θὰ τῆς ἐξησφάλιζε μιὰ «προετοιμασμένη» ὑποδοχή, σὰν τοῦ Τσάρλυ Τσάπλιν ἐπὶ παραδείγματι, ποῦ μολαταῦτα δὲν ἐγνώρισε τὴν ἀποθέωσι ποῦ ἔγινε στὴν Ντήτριχ κατὰ τὸ ἐφετεινὸ ἐπίσης ταξεῖδι του στὴν γαλλικὴ πρωτεύουσα.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθω στὸ συννεφιασμένο ἐκεῖνο πρωΐ, τοῦ περασμένου Ἀπριλίου.

Μόλις εἶχα περάσει στὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο τῆς Ἀβενὺ Κλεμπέρ, ὅπου κατοικεῖ ὁ Ἄραμις, δὲν εἶχα κάμει παρὰ ἐλάχιστα βήματα στὸ πεζοδρόμιο τοῦ ξενοδοχείου «Μαζεστίκ», ὅταν, εἶδα νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὴν κεντρικὴ του πόρτα, μιὰ ἐλκυστικὴ ξανθὴ κυρία ντυμένη «τρὲ σπόρ», καὶ σβέλτη νὰ ἐπιβαίνῃ μιᾶς ἀριστοκρατικῆς «Ζώρζ Ἰρά» μαζὺ μὲ τὸν κύριο ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσε.

Τὴν ἐκύτταξα προσεκτικά, γιατὶ ἡ φυσιογνωμία τῆς κυρίας αὐτῆς μοῦ ἦτο πολὺ γνωστή. Διηρωτώμην ποῦ εἶχα συναντήσει τὴν ἀσυνήθη αὐτὴ φυσιογνωμία τῆς γυναικὸς τοῦ αὐτοκινήτου, μὲ τὰ πολὺ ξανθὰ μαλλιά, τὸ ἀνοιχτόχρωμα πρασινογάλαζα μάτια καὶ τὸ ἀπαλότατο δέρμα της.

Δὲν τὴν ἀνεγνώρισα δέ, παρὰ ὅταν εἰς δεδομένην στιγμὴν τῆς συνομιλίας τους, ἐχαμογέλασε στὸν συνοδό της. Τὸ χαρακτηριστικὸ ἐκεῖνο χαμόγελο τῆς κυρίας μοῦ ἀπεκάλυψεν ἐν τῷ προσώπῳ της τὴν Μάρλεν Ντήτριχ. Δὲν χωροῦσε πλέον ἡ παραμικρότερη ἀμφιβολία, ὅτι ἦτο ἐκείνη.

Ἀλλ' ἡ καλλιτέχνις εἶχεν ἤδη χρησιμοποιήσει τὴν «μὶς ἀν μὶρς», καὶ τὸ αὐτοκίνητό της ἤρχισε ἤδη νὰ ἀπομακρύνεται. Δίχως νὰ χάσω τότε καιρὸ ἔμπῆκα στὸ πρῶτο ταξὶ ποὺ ἐξ εὐτυχοῦς συμπτώσεως ἠκολούθει ἐλεύθερον, καὶ εἶπα στὸ σωφὲρ ν' ἀκολουθήσῃ κατὰ πόδας τὸ προπορευόμενο κομψὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὡδηγοῦσε ἡ κυρία. Ἀλλὰ δυστυχῶς, εἶχα λογαριάσει χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Γιατὶ ἀπλούστατα, ὅταν ἐφθάσαμεν στὴν Θριαμβευτικὴν Ἀψίδα δηλαδὴ στὴν διασταύρωση τῶν Ἀβενὺ Κλεμπέρ, Βαγκράμ, Ἠλυσσίων καὶ Ἰενά, ποὺ πλαισιώνουν τὴν Θριαμβευτικὴν Ἀψίδα, ἔγινε μ' ἀ πολυορκία αὐτοκινήτων, ὡς ἐκ τῆς μεγίστης κινήσεως τῆς μεγάλης αὐτῆς Παρισινῆς ἀρτηρίας καὶ ἡ Μάρλεν Ντήτριχ μὲ τὴν κομψὴν «Ζώρζ Ἰρά» της, ἐξηφανίσθησαν ὡς διὰ μαγείας, ἀπὸ μποστά μας. Δὲν ἀπελπίσθηκα. Ἀλλὰ ἐτράβηξα, δίχως νὰ χάνω οὔτε λεπτὸ καιρό, γιὰ τὴν Ζουανβίλ. Σὲ μισὴ ὥρα βρισκόμουν ἤδη στὰ στούντιο τῆς «Παραμάουντ», ὅπου εἶχα πληροφορίας, ὅτι ἡ Μάρλεν Ντήτριχ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἀρχίσῃ τὴν γαλλικὴν βερσιὸν τῆς ταινίας της «Μαρόκον» (ποὺ ἠκούσατε προχθὲς) γιὰ νὰ τὴν ἀποτελειώσῃ ἐπανερχομένη πρὸς τοῦτο στὴν Γαλλία κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον.

Ἀλλ' ἕνας ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Τύπου τῶν στούντιο τῆς «Παραμάουντ» μ' ἐπληροφόρησεν ὅτι ὄχι μόνον ἡ Ντήτριχ δὲν εἶχε φανῆ στὴν Ζουανβίλ, ἀλλὰ καὶ πὼς εἶχε τὴν θετικὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ δημοφιλὴς ντίβα ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταλείψῃ πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ Παρίσι γιὰ τὸ Βερολῖνο, ἀλλ' ὅτι ἐπεφυλάσσετο νὰ ἐπανέλθῃ ἐξάπαντος τὸν Μάϊο στὴν γαλλικὴ πρωτεύουσα, γιὰ νὰ προφέρῃ γαλλιστὶ ἐνώπιον τοῦ μικροφώνου τοὺς διαλόγους τῆς γαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ «Μαρόκου».

Δὲν πολυπίστευσα στὴν πληροφορία τῶν στούντιο. Ἤξευρα βλέπετε, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν τελευταίων προσπαθεῖ παντὶ τρόπῳ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς ἐπισκέπτας τῶν ἠθοποιῶν γιὰ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των. Γι' αὐτὸ καὶ ἐτηλεφώνησα ἀμέσως στὸν φίλτατόν μου καλλιτέχνην κ. Ζὰκ Κατλαΐν, ὁ ὁποῖος ἤμουν βεβαία ὅτι ὄχι μόνον θὰ μὲ διεφώτιζεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ καὶ θὰ μοῦ παρεῖχε κάθε δυνατὴ βοήθεια πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ μου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ Ζὰκ Κατλαΐν ἀπουσίαζεν.

Ὕστερα ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀναποδιές, εἶχα πλέον ἐγκαταλείψει τὴν ἐλπίδα ἀλλὰ καὶ κάθε σχετικὴν προσπάθειαν γιὰ νὰ συνανήσω τὴν Μάρλεν Ντήτριχ, ὅταν τὴν ἑπομένην τὸ μεσημέρι, ἐδέχθην ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν Ζὰκ Κατλαΐν. Τὸ τηλεφώνημα αὐτὸ τοῦ φίλου καλλιτέχνου, ἦρχετο νὰ μοῦ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ξανθὴ κυρία τοῦ «Μαζεστὶκ» μὲ τὸ ταξειδιωτικὸ ταγιέρ, ποὺ εἶχα συναντήσει τὴν προτεραίαν, ἦτο πράγματι ἡ Μάρλεν Ντήτριχ καὶ ὅτι ἐπορεύετο ὄχι πρὸς τὴν Ζουανβίλ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Μπουρζέ, γιὰ νὰ φύγῃ ἀεροπορικῶς, γιὰ τὸ Βερολῖνο. Ὁ κ. Κατλαΐν, τὸ ἐπληροφορήθη,... ἀπὸ ἕνα τηλεφώνημα τῆς ἰδίας ἀπὸ τὴν Γερμανικὴ πρωτεύουσα, τὸ ὁποῖον εἶχε δεχθῆ πρὸ ὀλίγης μόλις ὥρας ἀπὸ τὴν Μάρλεν Ντήτριχ, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς συναδελφικὲς περιποιήσεις ποὺ τῆς ἐπεδαψίλευσε, κατὰ τὴν τριήμερον φιλοξενίαν τῆς δημοφιλοῦς Γερμανίδος Ντίβας στὸ Παρίσι.

Ἔτσι εἶδα μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ κατὰ τὸ τελευταῖο μου ταξεῖδι στὸ Παρίσι, χωρὶς ὅμως νὰ ἀξιωθῶ νὰ συνομιλήσω μαζί της, τὴν μία ἀπὸ τὶς δύο κορυφαῖες «βάμπ» τοῦ Γερμανικοῦ κινηματογράφου: τὴν θεία Μάρλεν Ντήτριχ.

ΙΡΙΣ ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΥ

ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΙΛΕΣΤΟΝ

Ὁ μεγάλος κηνοθέτης τοῦ «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ μέτωπον» Λέονῦς Μίλεστον, ἐτιμήθη ἐκ νέου ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας τοῦ κινηματογράφου διὰ χρυσοῦ μεταλλίου. Αἰτία μία νέα ταινία του, ρεαλιστικὴ καὶ αὐτὴ δημοσιογραφικῆς ὑποθέσεως.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΦΡΑ ΝΤΙΑΒΟΛΟ

'Ομιλοῦσα γαλλιστί. Προεβλήθη στὸν «'Απόλλωνα»

Τὸ μελόδραμα «Φρὰ Ντιάβολο» δὲν ἔτυχε, δυστυχῶς, ποτὲ νὰ τὸ ἀκούσω. Μοῦ ἐδόθη τώρα ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ παρακολουθήσω ὡς κινηματογραφικὴν διασκευήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως ἀπεκόμισα ὄχι καὶ τόσο καλὲς ἐντυπώσεις. 'Ο Μάριο Μποννάρ, ὁ γνωστός μας σκηνοθέτης, μᾶς παρουσίασε αὐτὴ τὴ φορὰ μιὰ ταινία χωρὶς καμμιά, ὁμολογουμένως, ἀξίωσι. Τὰ χάσματα καὶ ἡ ἀνομοιογένεια ρυθμοῦ εἶναι τὰ πλέον ἐμφανῆ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα συντονίζονται ἀκόμη περισσότερο καὶ ἀπὸ τὴν μετριότητα τῶν ντεκόρ. Οἱ σκηνὲς τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ, π. χ. (ποὺ ἔτσι ἄθελα τὶς παραλλήλισα μὲ κάτι παρόμοιες τοῦ «Μιχαὴλ Στρογκώφ», σκηνοθετης ὁ Τουρζάνσκυ, πλούσιες καὶ ἄκρως ἐντυπωτικὲς αὐτές), τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως, τοῦ κρυψῶνος τῶν ἐπαναστατῶν κ.λ., ὑστεροῦν τόσο πολύ, μέχρις ἐκνευριστικοῦ βαθμοῦ.

'Εκεῖνο ποὺ σ' ἀποζημιώνει, νὰ ποῦμε, στὸ ἔργο τοῦτο, εἶνε ἡ συμμετοχὴ τοῦ τενόρου τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου καὶ τοῦ «Μετροπόλιταν» τῆς Νέας Ὑόρκης Τίνο Πατιέρα. Δὲν ὑποκρίνεται, φυσικά, καλὰ στὸν κινηματογράφο, ἀπεναντίας εἶνε ἀποκρουστικὸς ὡς ἠθοποιός, γοητεύει ὅμως μὲ τόση φυσικότητα καὶ χάρι, προσδίδει τέτοιο χρωματισμὸ στὴ φωνή του, ὥστε πραγματικῶς σὲ ἐκπλήσσει. 'Ακούσαμε νὰ ἐκτελῇ ἄψογες τὶς τρεῖς ἄριες τοῦ φίλμ, ἐπιτυγχάνοντας ἐξαιρετικῶς στὶς *piano* νότες. Δυστυχῶς στὶς *forte* τέτοιες τὸν ἀδικοῦσε τὸ μεγάφωνο τοῦ «'Απόλλωνος», τὸ ὁποῖο μετέδιδε συγκεχυμένα τὰ «φιλαρίσματα» τῶν ψηλῶν φθόγγων. 'Οπωσδήποτε τὸ μέταλλο τῆς φωνῆς τοῦ ἰταλοῦ τενόρου μᾶς κατεγοήτευσε στάληθινά.

Οἱ λοιποὶ ἠθοποιοὶ σχεδὸν μέτριοι, ἐκτὸς τοῦ Μπερνὰρ, τοῦ γνωστοῦ Ζὺλ τοῦ «"Αν μὲ θέλης ἔλα σύ», ὁ ὁποῖος παίζει μὲ ἀρκετό, ὡς πάντοτε, μπρίο.

Οἱ φωτισμοὶ καὶ ἡ φωνολησία ὄχι πάντοτε ἀψεγάδιαστα. 'Η φωτογραφία καὶ τὸ ντεκουπὰζ διόλου δὲν ἱκανοποιοῦν. Οἱ φιγκιουρὰν κινοῦνται σὰν νευρόσπαστα, συγκροτοῦν ὅμως ἀξιόλογα κόρα, ἄξια ἰδιαίτερης μνείας.

Γενικὰ τὸ «Φρὰ Ντιάβολο» εἶναι μέτριο φίλμ, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις κερδίζει ἐμπορικῶς χάρις στὴν ἐπιτυχῆ συμμετοχὴ τοῦ ἰταλοῦ τενόρου Πατιέρα καὶ τοῦ περιφήμου κωμικοῦ Μπερνάρ.

Λῶρος Φαντάζης

«Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΥΣΑΡΟΣ ΤΗΣ»

«'Ομιλοῦσα γερμανιστὶ»

Προεβλήθη στὸ «Σπλέντιτ»

'Ο Γερμανὸς ρεζισὲρ Ριχάρδος "Οσβαλτ ὅταν παρουσίασε τὴ φιλμοπερέττα «'Η Βικτόρια καὶ ὁ οὐσάρος της», δὲν φαντάζουμαι νὰ εἶχε καμμιὰ σοβαρὴ καλλιτεχνικὴ ἀξίωσι. Θ' ἀστοχοῦσε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πολύ. "Ισως νὰ ἐπεδίωξε μόνο τὴν παραγωγὴ ἑνὸς ἐλαφροῦ ἔργου μ' ἐμπορικὴν ἐπιτυχία, ὁπότε καὶ ἐπέτυχε ὡρισμένως τὸν σκοπό του.

Τὸ σενάριο τῆς ταινίας αὐτῆς, βγαλμένο ἀπ' τὴν ὁμώνυμη ὀπερέττα, δὲν εἶναι διόλου ἐξαιρετικό, ὑποβιβάζεται δὲ ἀκόμα περισσότερο ἀπ' τὰ πολλά του χάσματα καὶ τίς ἀμερικανικές, ἀληθινά, ἀπιθανότητες. Πιθανὸν καλύτερα διασκευασμένη ἡ μουσικὴ θεατρικὴ φάρσα, ἰδίως μὲ ἀσθενέστερη ἐπήρεια τῆς τέχνης τῆς σκηνῆς, νὰ ἱκανοποιοῦσε σημαντικά.

'Η σκηνοθεσία δὲν συγκεντρώνει κανένα ἀξιόλογο κεφάλαιο, ἐκτὸς τῶν ἀριστοκρατικῶν ντεκὸρ —ἀρχιτέκτων τοῦ φίλμ ὁ Φράντζ Σχρόετερ—, μερικὲς δὲ μακέττες «ἐξωτερικῶν» σοῦ προξενοῦνε ἀμέσως τὴν ἐντύπωσι τοῦ πλαστοῦ, μὲ τὴν ἀτεχνή τους τοποθέτησι.

'Η ὑπόκρισις τῶν ἠθοποιῶν ὑστερεῖ. 'Ο ζὲν πρεμιὲ 'Ιβὰν Πέτροβιτς δὲν κατώρθωσε δυστυχῶς ἀκόμα νὰ βρῇ τὴ φόρμα του στὸν ὁμιλοῦντα —ἂς μὴ τὸν ξεχνᾶμε στὴ βωβὴ ταινία «Πυργοδέσποινα τοῦ Λιβάνου»—, κι' ἔτσι δὲν μᾶς εἶναι πλέον συμπαθής. Τὸ παίξιμό του βαρύ, οἱ κινήσεις του ἐξεζητημένες, ποὺ ὅλες σχεδὸν τὶς ἐμάντευα, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, *a priori*. Τὸ τραγοῦδι του ἀποκρουστικὸ μαρτυρεῖ ἄγνοια μουσικῆς κι' ἀντὶ ἡ φωνή του νὰ εἶνε ἐντοπισμένη στὴν ρινικὴ κάψα, ἀπ' ἐναντίας κανασκηνώνει στὸν λάρυγγα, ἔτσι, ὥστε τὸ μεγάφωνο μεταδίδει μόνο παρατόνους φθόγγους. 'Η Φρίετελ Σοῦστερ μετριοπάτη ὡς ἠθοποιός, τραγουδεῖ ὅμως μὲ χάρι (φωνή, δηλαδή, συμπρέττας ἐπιθεωρήσεως). Οἱ λοιποὶ καλλιτέχνες καλοί. Τὰ ντουέττα προπαντὸς τῶν κωμικῶν τοῦ φίλμ παρακολουθοῦνται εὐχάριστα καὶ σκορποῦνε στὸ κοινὸ τὴ θυμηδία· ἀσφαλῶς ἂν ἐξετελοῦντο στὸ θέατρο, θὰ ἐμπιζάροντο παταγωδῶς. 'Η φωτογραφία ἀνεπιτυχής—ὁ περατὲρ ὁ Ρέϊμαρ Κοὺντζε -σὲ πολλὰ δὲ σημεῖα «φλοῦ». Τὸ ντεκουπὰζ σχεδὸν καλό, ἡ φωνολησία ὅμως μοναδική.

Τὸ ἔργο ἐδῶ ἐπέτυχε, γιὰ δυὸ ἑβδομάδες προεβάλλετο στὸ «Σπλέντιτ», πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ ἀποδωθῇ, κατὰ τὴ δική μου γνώμη, ἀφ' ἑνὸς στὴν ἐμπορικότητα τοῦ ὀνόματος τοῦ Πέτροβιτς—φυσικὰ δὲν ἔπαυσε ὁ Σέρβος ἀρτίστας νὰ εἶνε μία καλὴ φίρμα—, καὶ ἑτέρου στὴν πολὺ γλυκειὰ καὶ μελωδικὴ μουσική του, τὴν γεμάτη εὐτράπελα καὶ χαριτωμένα μοτίβα, τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσεν ἀριστοτεχνικὰ πολυμελὴς ὀρχήστρα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ μουσουργοῦ Πὼλ "Αμπραχαμ.

Λῶρος Φαντάζης

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΔΕΝ Θ' ΑΓΑΠΗΣΩ

Γαλλιστὶ ὁμιλοῦσα. Προεβλήθη εἰς τὸ «Οὔφα Πάλας»

'Απὸ τὶς πρῶτες εἰκόνες τοῦ φίλμ ὁ θεατὴς ἀντιλαμβάνεται ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ ὄχι κοινὴ πραγματοποίηση. 'Η ὑπόθεσις ἔχει μὲ δυὸ λόγια ὡς ἑξῆς :

'Ο νεαρὸς πολυεκατομμυριοῦχος Μάκφερσον ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὸ ὡραῖον φῦλον, στοιχηματίζει μὲ κάποιο φίλο του ὅτι ἐπὶ πέντε ὁλόκληρα χρόνια δὲν θ' ἀγαπήσῃ γυναῖκα.Γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς ἀποφασίζει ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα νὰ ταξειδεύῃ μὲ τὴ θαλαμηγό του, τῆς ὁποίας ὅλο τὸ πλήρωμα ἀποτελεῖται ἀπὸ μισογύνας. "Εχουν συμπληρώσῃ τέσσαρα χρόνια καὶ ἐνῶ μήνας, ὅταν ἐμφανίζεται στὸ πέλαγος κάποια γυναῖκα (ἡ Λίλιαν) ποῦ ζητεῖ βοήθεια. Τὴν σώζουν καὶ τὸ τί ἀπόκλουθεῖ εἶνε εὔκολο νὰ τὸ φαντασθῇ κανείς. 'Εὰν πλουτίσετε αὐτὸ τὸ θέμα μὲ διάφορα κωμικὰ καὶ λυρικὰ σκέτς, μὲ ναυτικὲς ἀπόψεις, μὲ ὡραῖα ἐξωτερικά, καὶ μὲ τὸ καρναβάλι τῆς Νίκαιας, θὰ ἔχετε τὸ «Ποτὲ πιὰ δὲν θ' ἀγαπήσω». Λιγάκι ἐξωφρενικὸ τὸ σενάριο ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραπονούμεθα ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ μουσικὴ κομεντί, ὅπου κάποτε δὲν μπορεῖ νὰ ληφθῇ στὰ σοβαρά.

'Ο 'Ανατὸλ Λίτβακ, ὁ σκηνοθέτης, ἀποδεικνύει μὲ τὸ φίλμ αὐτὸ ὅτι ἡ κινηματογραφικὴ Τέχνη δὲν ἔχει πιὰ κανένα μυστικὸ γι' αὐτόν. Γνωρίζει τὸ ἐπόγγελμά του καὶ κατὰ βάθος καὶ κατορθώνει ἕνα σενάριο, ἀναιμικὸ καὶ ἀδύνατο, νὰ τὸ παρουσιάσῃ μὲ τέτιο τρόπο ποὺ νὰ παρακολουθεῖται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εὐχάριστα. Μόνον σὲ μερικὲς σκηνὲς εἰσχωροῦν ὀλίγα ἀτυχῆ τραιναρίσματα. Τεχνικὸν μέρος ἄμεμπτο καθ' ὅλα. 'Απὸ τοὺς ἠθοποιὸς ξεχωρίζει ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ, πιὸ νέα καὶ πιὸ νόστιμη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἡ ὁποία εἶνε ἡ χαρὰ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ φίλμ. Κινεῖται μὲ μιὰ ἀξιοθαύμαστη ἄνεση καὶ τὸ μπρίο της γεμίζει τὴν ὀθόνη. Δίπλα της ὁ 'Αρμὰν Μπερνάρ, ὁ ἀξέχαστος Ζοὺλ τοῦ «"Αν μὲ θέλῃς ἔλα σύ», βρίσκει καὶ δεύτερο ρόλο ἀνταξιόν του. 'Αρκεῖ ἡ ἁπλῆ ἐμφάνισή του γιὰ νὰ ξεσπάσῃ τὸ κοινὸν σὲ ἀκράτητα γέλοια. 'Ο 'Αντρὲ Ροὰν καλλίτερος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἂν καὶ δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ 'Αμερικανὸν πολυεκατομμυριοῦχον. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου σὲ μιὰ μικρὴ σκηνή, ἡ Ρίνα Μάρσα κάμνει ἐντύπωσιν.

'Η μουσικὴ τοῦΜίσαΣπολιάνσκυ πολὺ φίνα καὶτὸ τραγουδάκι-μὰρς «*Fini l' amour*» εὐχάριστο.

Γενικῶς πρόκειται περὶ καλοβαλμένου καὶ ἐπιτυχημένου μουσικοῦ φίλμ, τὸ ὁποῖον παραλλήλως συνδιάζει καὶ ἀξιόλογη ἐμπορικὴ ἐπιτυχία.

Βίων Παπαμιχάλης

ΜΝΗΣΤΗ ΣΤΗ ΛΟΤΤΑΡΙΑ

('Ομιλοῦσα ἀμερικανιστί). Προεβλήθη στὸ «Κοτοπούλη»

'Η ὑπόθεσις ἀρκετὰ καλοβαλμένη ἐξελίσσεται ἀνὰ τὰς παγωμένας χώρας παρουσιάζει δὲ μίαν πρωτοτυπίαν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαν, τὴν ὁποίαν ὁ σκηνοθέτης Πὼλ Λούντβιχ Στάϊν ἐπλούτισε καὶ μὲ τὴν ἐκλογὴν ἀρίστων καλλιτεχνῶν ποὺ δημιουργοῦν τοὺς διαφόρους ρόλους. 'Η Ζανὲν Μὰκ Ντόναλτ, ἡ ὡραία καλλιτέχνις ὑπερέχει ὅλων ἡ δὲ κοματερίστα Ζὰζου Πὶτς ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον τύπος. Τὸ ἀνδρικὸν φῦλον ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ δύο ἐκλεκτοὺς ἐπίσης καλλιτέχνας, τὸν Τζὼν Γκάριχ καὶ τὸν κωμικὸν Τζὼν Μπράουν οἱ ὁποῖοι ὑποδύονται τοὺς ρόλους των, ὡς πάντοτε, εὐσυνείδητα. Γενικῶς πρόκειται περὶ ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντος ἔργου τὸ ὁποῖον λόγῳ τῶν πρωτοτύπων του ὡραίων σκηνῶν καὶ ἰδίως τῆς σκηνῆς τοῦ περιτετειώδους ταξειδίου τοῦ πηδαλιουχουμένου ἀνὰ τὰς παγωμένας ἐκτάσεις ὑπὸ τρομερὰν χιονοθύελλαν, ἀρέσῃ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ πολὺ κοινόν. 'Εδῶ ἐσημείωσε ἐπιτυχίαν. *"Αργος*

ΣΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

'Ομιλοῦσα γερμανιστί. Προεβλήθη στὸ «Οὔφα Πάλας» καὶ τὸ «'Αττικὸν»

1916. 'Η περὶ εἰρήνης πρότασις τοῦ Μπέταμαν Χόλβεγκ ἀπορρίπτεται καὶ ἡ Γερμανία ἑτοίμη διὰ τὴν εἰρήνην δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἤδη ἀποφασισμένη νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων. 'Ακάλυπτος ἐθνικιστικὴ χροιὰ τοῦ φίλμ. Οἱ γερμανοὶ ζητοῦν τὴν εἰρήνην· ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ ὁ Μπριάν, ὁ Σονῖνο· οἱ φιλοπόλεμοι. Συνεδρίασις εἰς τὸ Ράϊχσταγ, οἱ γερμανοὶ νίπτουν τὰς χεῖρας καὶ ἡ καταστροφὴ συνεχίζεται.

Εἰς πράκτωρ τῆς γερμανικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας ἀποστέλλεται εἰς Πετροὐπολιν. Ρῶσσος κομμουνιστὴς εἶναι ὁ συνεργάτης του. 'Ο πρῶτος ἐπιδιώκει νὰ ἀποτρέψῃ τὴν μελετωμένην νέαν ρωσσικὴν εἰσβολὴν ἐν τῇ 'Ανατολικῇ Πρωσσίᾳ. 'Ο δεύτερος διὰ τὰς γερμανικῆς νίκης ἀναμένει τὴν ἀνατροπήν, τὴν ἐπανάστασιν.

'Αλλὰ χρειάζεται γυναῖκα. Θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ἡ σύζυγος τοῦ ρώσσου ἐπιτελοῦς, κατὰ σύμπτωσιν γερμανίς. Καὶ μὲ ὀλιγώτερον αἴσθημα καὶ περισσότερον ἐθνικισμὸν δὲν διστάζει νὰ θυσιάσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀνδρός της διὰ τὴν πατρίδα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὸν ἐραστήν.

Τὸ θέμα δὲν εἶναι πρωτότυπον, ἡ πλοκὴ παρουσιάζει ὄχι ὀλίγας ἀπιθανότητας, ἡ πραγματικότης εἶναι πολλὲς φορὲς μακρὰν ἀπὸ τὸ φίλμ. Φρονῶ ὅτι πταίει τὶς περισσότερες φορὲς τὸ ἐθνικιστικὸ χρῶμα τοῦ φίλμ. Αὐτὸ ἄλλωστε περιορίζει τοὺς χαρακτῆρες εἰς σχεδὸν ἄψυχες μαριονέττες μιᾶς ἰδέας. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ἔργον παρακολουθεῖται εὐχάριστα, κυρίως διότι ἐπιτυγχάνει ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις.

'Η πραγματοποίησις ἐπέτυχε περισσότερον, χωρὶς ὅμως καὶ αὐτὴ νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἀπολύτως ἱκανοποιημένους. 'Ο Οὐσίκυ ἐνδιεφέρθη κυρίως διὰ τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν.Ἐν τούτοις ἕνα φίλμ τέτοιου εἴδους χρειάζεται στὶς λεπτομέρειες κυρίως ἐπιμέλειαν. Πολλὲς φορὲς τὸ σφάλμα ὀφείλεται στὴν ὑπόθεσι, ἄλλοτε σ' ἀμέλεια ἀσυγχώρητη. "Ετσι σὲ μιὰ στιγμὴ βλέπομε μιὰ προπολεμικὴ ἀτμομηχανὴ καὶ ἄλλοτε πάλιν τελευταῖου συστήματος. Τέτοιες ἀπροσεξίες βλέπεις καὶ στὶς ἀνδρικὲς ἐνδυμασίες. "Επειτα δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τοὺς ρόλους καὶ γενικῶς δείχνει ἡ ἐργασία του μιὰ παράδοξο ἀνομοιογένεια. Πλαῖ σὲ μερικὲς ἄχαρες σκηνές, μερικὲς ἄκρως ἐνδιαφέρουσες, ἐνίοτε ἐξαίρετοι.

'Ο Χόφμαν ὅμως ὁ φωτογράφος ὑπῆρξεν ἐξαίσιος. Αὐτὸς κατώρθωσε νὰ δώσῃ τὸ πειὸ μυστηριῶδες χρῶμα στὴν ταινία, αὐτὸς ἐνδιαφέρθη γιὰ τὶς λεπτομέρειες καὶ μᾶς παρουσίασε σκηνὲς, ὅπως ἡ μελέτη τοῦ χάρτου στὸ συμβούλιο τοῦ στρατηγοῦ, ἄξιες παντὸς ἐπαίνου.

'Η Μπριγκίτε Χέλμ εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ, ψυχρά, ἐν πολλοῖς ἀνέκφραστος καὶ μονότονος. Στὴ σκηνὴ ὅμως ποὺ χορεύει μὲ τὸν βιολιστὴν (ὅταν αὐτὸς τῆς λέγει ὅτι σκοπὸς τοῦ ταξειδίου του εἶναι αὐτὴ) καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν ρωσσικῶν ὅπλων προπόσεως τοῦ συζύγου της, εὑρίσκεται πραγματικῶς στὸ ὕψος της.

'Ο Βίλλυ Φρὶτς δὲν ἐπέτυχε ποτὲ νὰ μ' εὐχαριστήσῃ σὲ τέτοιους ρόλους, παρ' ὅλα ταῦτα παίζει καὶ ἐδῶ μὲ εὐσυνειδησίαν. Καλύτερος ὅλων ὑπῆρξεν ὁ στρατηγός. Τὸ παίξιμο τοῦ Χομόγκε ὑπῆρξε μετρημένο, ὁλοζώντανο, ἐντυπωσιακό. Αἱ ἐκφράσεις του (ἂς θυμηθοῦμε ὅταν τὴν βιάζει νὰ γράψῃ τὸ γράμμα) ὄχι λίγες φορὲς σπάνιαι. Καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοὶ ἀρκετὰ καλοί.

Τὸ ἠχητικὸ μέρος τῆς ταινίας καλὸ μὲ ἐνηρμονισμένην μουσικὴν καὶ μὲ ἀρίστην ἀπόδοσιν τῆς φωνῆς.

'Εὰν λοιπὸν τὸ φίλμ, «γυρισμένο» μὲ ἀπαιτήσεις, δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ, δὲν μπορῶ ὅμως ν' ἀρνηθῶ ὅτι εἶναι ἀρκούντως ἐνδιαφέρον καὶ ἀξίζει νὰ τὸ δῇ κανείς. Τὰ ὀνόματα δὲ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἐξασφαλίζουν καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν.

Ro—Ma

ΚΛΕΜΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

('Ομιλοῦσα ἀγγλιστί) — Προεβλήθη εἰς τὸ »'Ιντεὰλ»

Φίλμ ὄχι ἐξαιρετικό, ἀλλὰ πάντως ἔχει μερικὰ προσόντα ποῦ τὸ κατατάσσουν σὲ κάποια μοῖρα ἀνώτερη ἀπὸ τὰς κοινὰς πραγματοποιήσεις. Τὸ ἔργο ἀρχίζει ὑποβλητικά. Σ' ἕνα φτωχικὸ δρόμο, ποῦ τὸν φωτίζουν ἀμυδρῶς μερικὰ ἠλεκτρικὰ λαμπόνια, διαγράφεται ἡ σκιὰ μιᾶς γυναίκας ποῦ προχωρεῖ σκεπτικὰ, δυὸ βήματα πιὸ πίσω μιὰ ἄλλη σκιά, ἀνδρὸς αὐτὴ τὴ φορά, παραπατεῖ τὴν ἀκολουθεῖ καὶ σὲ λίγο ἕνα ζευγάρι ἀγκαλιασμένο ἀνεβαίνει τὶς σκάλες ἑνὸς φτωχόσπιτου. Ἔτσι ὁ θεατὴς ἐνδιαφέρεται ἀμέσως διὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ παρακολουθεῖ μὲ ζῆλον τὴν μετέπειτα ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. 'Αλλ' ἂς διηγηθῶμεν πρῶτον τὸ σενάριο μὲ δυὸ λέξεις, "Ενας νέος, ὁ Φίλιπ Χόλμς, ἀπελπισμένος ἀπὸ τὴν διαρκῆ καταδρομὴν τῆς τύχης, ἀποφασίζει νὰ κλέψῃ διὰ νὰ μπορέσῃ κι' αὐτὸς ἐπὶ τέλους νὰ γλεντήσῃ λίγο. Τὴν στιγμὴν ποῦ πραγματοποιεῖ τὸ ὀχέδιο του,γίνεται ἀντιλητὸς ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, ἡ ὁποία τὸν καταδιώκει. Φεύγοντας διὰ νὰ γλυττώσῃ ὁ νέος, ὅστις εἶναι καὶ ἐλωρφὰ πληγωμένος συναντᾶ στὸν δρόμον του μιὰ τροιέζ, Νάνσυ Κάρολ, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ σπίτι της. 'Εκεῖ καταφθάνουν μετ' ὀλίγον καὶ οἱ ἀστυνόμοι ἀλλ' αὐτὴ τὸν σώζει. 'Ο νέος, αἰσθανόμενος εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἄγνωστον σωτῆρα του, τῆς ἐξωμολογεῖται τὴν πρᾶξιν του καὶ τῆς προτείνει, ἐφ'ὅσον καὶ αὐτὴ εἶναι ἕνα ναυάγιο τῆς ζωῆς, νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ στὴ Φλωρίδα, νὰ ζήσουν ἐκεῖ πλουσιοπάροχα ὅσο διάστημα κρατοῦν τὰ χρήματα καὶ ὕστερα νὰ αὐτοκτονήσουν. 'Εκείνη δέχεται καὶ ἀρχίζει γι' αὐτοὺς μιὰ νέα ζωή, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἀρχίζουν καὶ ἡ περιπέτειες, ποῦ καταλήγουν ὡς ἑπόμενον σ' ἕνα τέλος εὐχάριστο διὰ τὸν θεατήν. Τὶ ἀφελὴς ἱστοριοῦλα ! ἀλλὰ καὶ πόσες φορὲς δὲν μᾶς συγκινεῖ μὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀφέλειάν της. Φυσικὰ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐξιστόρησιν ὁ ἀναγνώστης ἀντιλαμβάνεται ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἔργου μὲ σοβαρὲς καλλιτεχνικὲς ἀξιώσεις. 'Ο σκηνοθέτης, Τζὼρτζ "Αμποτ, ἐξεμεταλλεύθη ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ τὸ θέμα του καὶ κατώρθωσε μάλιστα σὲ ὡρισμένες σκηνὲς νὰ προσδώσῃ καὶ καλλιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον (ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὰς πρώτας εἰκόνας τοῦ φίλμ, ὡρισμένα *zenx de lumieres*, τὴν σκηνὴ τοῦ χοροῦ κ. ἄ.). Οἱ δύο νεαροὶ πρωταγωνισταὶ στοὺς ρόλους των. Δὲν ἔχω ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀνακαλύψω τὴν Νάνσυ Κάρολ. 'Η ἐν λόγῳ καλλιτέχνις, ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ ἐπισκιάσῃ στὴν Ἀμερικὴ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Κλάρα Μπόου, θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα νέα ταλέντα. 'Ο Φίλιπ Χόλμς συμπαθῆς ζὲν πρεμιὲ μὲ ἀρκετὰ φυσικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ χαρίσματα.

Γενικῶς ὁ «Κλεμμένος Παράδεισος» δύναται παρὰ τὰ μειονεκτήματά του νὰ θεωρηθῇ ὡς ἕνα καλὸ φίλμ.

Β. Παπαμιχάλης

ΗΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΒΡΥΧΗΘΜΟΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΟΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΛΙΛΗ ΝΤΑΜΙΤΑ

Ὁμιλοῦσα Γαλλιστί

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΙΑ Ν' ΑΓΑΠΑΣ

ΒΙΛΜΑ ΜΠΑΝΚΥ

Ὁμιλοῦσα Γερμανιστί

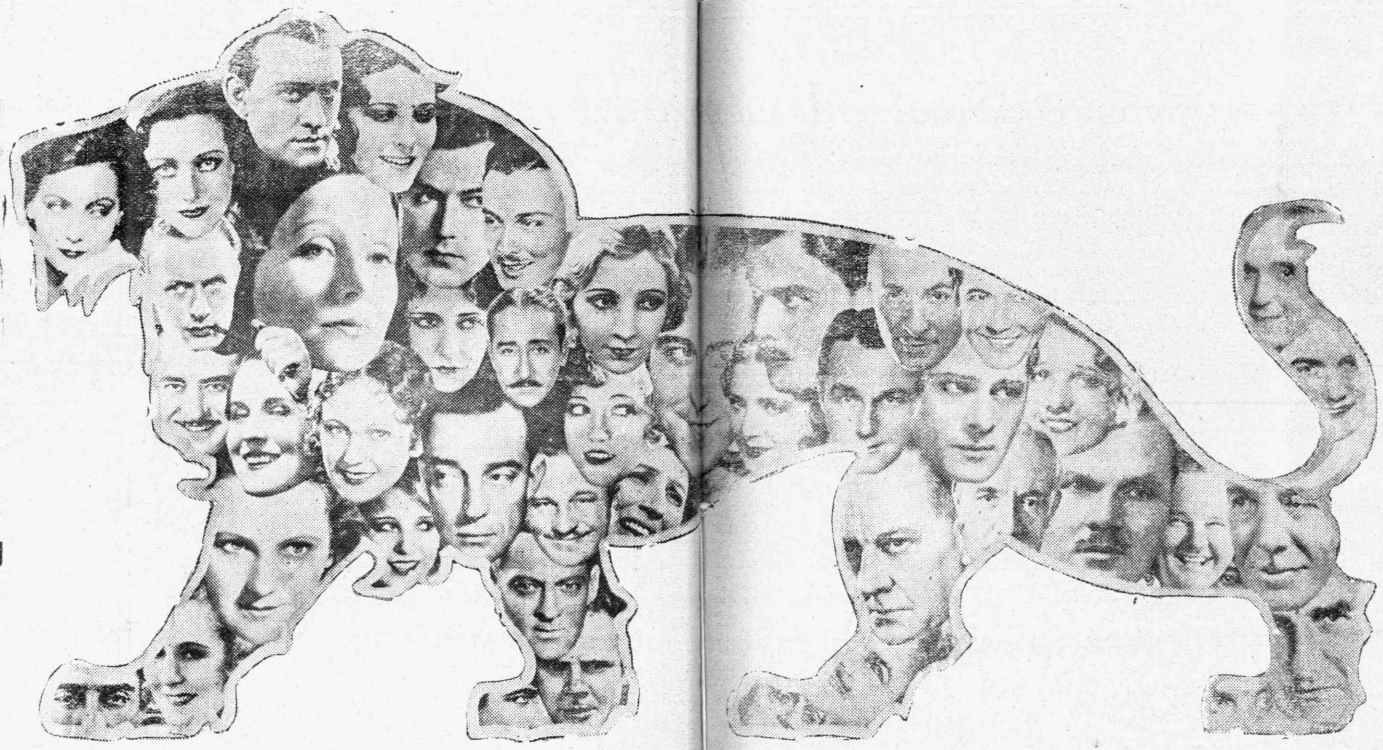

ΑΤΤΙΚΟΝ

ΤΖΕΝΝΥ ΛΥΝΤ

ΓΚΡΕΤ Γ'Ε ΜΟΥΡ, ΑΝΤΡΕ ΛΥΤΚΕ

Ὁμιλοῦσα γαλλιστί

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΣΑΠΦΩ

ΓΚΡΕΤΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Ὁμιλοῦσα Ἀγγλιστί

ΜΕΤΡΟ ΓΚΟΛΝΤΟΥΙΝ ΜΑΥΕΡ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 15 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΓΡ. "ΜΕΤΡΟΦΙΛΜΣ,,

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 60-21

ΣΥΖΥΓΙΚΑ ΠΑΡΑΠΑΤΗΜΑΤΑ

(Γαλλιστὶ ὁμιλοῦσα) —Προεβλήθη στὸ Οὕφα Πάλας

Μία ἀκόμη μουσικὴ φάρσα καὶ εἶναι γεγονὸς πλέον ὅτι τὸ κοινὸν ἠχισε νὰ κουράζεται ἀπὸ τὴν προβολὴ νέλαφρῶν ἔργων. Τὸ ὑπὸ κρίσιν δὲν εἶναι οὔτε καλλίτερον οὔτε χειρότερον ἀπὸ τὰ διάφορα ἄλλα προβληθέντα τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Τὸ σενάριο εἶναι μία κοινοτάτη ἀπ ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἱστορία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ πρωτοτυπία καὶ ἡ φαντασία λείπουν τελείως. Ἀπὸ τὴν πρώτην σκηνὴν γνωρίζομεν τὸ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ πῶς θὰ καταλήξῃ τὸ φίλμ. Ὁ μόνος ρόλος ποὺ παρουσιάζει κάποιαν γραφικότητα εἶναι ὁ ρόλος τοῦ πιανιστα ποὺ ἑρμηνεύεται ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀπὸ τὸν Πιζάν. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἠθοποιοὺς καλοὶ ὁ Λουσιὲν Μπαροῦ, φυσικώτατος σ' ἕνα κωμικὸν ρόλον καὶ ἡ Ζὰν Μποκα ἐλ. Ὁ Σὰρλ Βὶλμ κρατεῖ ἱκανοποιητικὰ τὸν ἄχαρι ρόλον τοῦ συζύγου. Ἀντιθέτως ὁ Ἀντρὲ Μπερλὲ χονδροειδέστατος καὶ ἡ ἀρκετὰ γερασμένη Λουΐζα Λάγκρὰνζ τελείως ἀκατάλληλη διὰ τὸν ρόλον ποὺ τῆς ἐνεπιστεύθησαν.

Ἡ μουσική, εὔκολη καὶ εὐχάριστος ὀφειλομένη εἰς τὸν Ρόλφ Ἔρβιν εἶναι τὸ πλέον ἱκανοποιητικὸν σημεῖον τοῦ φίλμ. Γενικῶς πρόκειται περὶ ἔργου τῆς σειρᾶς τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε σχετικὴν ἐπιττχίαν.

Β. Παπαμιχάλης

Ο ΕΡΩΣ ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΚΥΤΤΑ

(Γαλλιστὶ ὁμιλοῦσα) Προεβλήθη εἰς τὸ «Πάνθεον»

Ἔργον περυσινῆς παραγωγῆς χωρὶς ἀξιώσεις. Τὸ σενάριο γραμμένο ἐπάνω στὸ καλοῦπι τῶν συνηθισμένων γαλλικῶν κομεντί, ἔχει ὡρισμένα εὐχάριστα σημεῖα καὶ μερικὲς σκηνὲς διασκεδαστικές, ἀλλὰ στὸ σύνολον εἶναι ἀρκετὰ ἀσθενές. Ἀπὸ ἀπόψεως σκηνοθεσίας καὶ τεχνικῆς τὸ φίλμ ὑστερεῖ φοβερά. Ἡ ὑπόκρισις τῶν ἠθοποιῶν ἀνομοιογενής. Καλλίτερη ἐξ ὅλων ἡ Ἀλὶς Τισσό. Ὁ Ἀντρὲ Ροὰν καλούτσικος καὶ ἡ Ζανὶν Περρέϊγ ἁπλῶς ὑποφερτή. Ἡ Κολὲτ Νταρφεῖγ. ἡ πρωταγωνίστρια, τελείως ἔξω ἀπὸ τὸν ρόλον της. Εἰς ἕνα ἀσήμαντον ρολὰκον μιᾶς χαρτομάντιδος εὑρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακριθῇ ἡ ἐκλεκτὴ καρατερίστα Μαργκερὶτ Μορένο. Γενικῶς πρόκειται περὶ ἔργου τῆς σειρᾶς, χωρὶς καμμίαν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν. Ἐμπορικὴ ἐπιτυχία μᾶλλον μετρία.

Ο ΙΛΙΓΓΟΣ

Ἀγγλιστὶ ὁμιλοῦσα. Προεβλήθη εἰς τὸ «Ἰντεὰλ»

Ἐκεῖνος ποῦ μᾶς διέθεσε κακῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἦτο ὁ γνωστὸς τίτλος τοῦ ἔργου, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ἐκ προθέσεως καὶ χωρὶς νὰ δικαιολογεῖται ποσῶς ἐκ τῆς ὑποθέσεως. Ἴσως ἐὰν εὑρισκόμεθα πρὸ ἑνὸς καλοῦ φίλμ ἡ πρώτη μας κακὴ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ὄχι καὶ τόσον λεπτῆς ἐνεργείας νὰ διεσκεδάζετο Δυστυχῶς παρηκολουθήσαμε ἕνα καθ' ὅλα μέτριο ἀεροπορικὸ φίλμ, μὲ ἀνακολουθίας, μὲ χάσματα, μὲ ἀτελείωτην πολυλογίαν, μὲ ὑπόθεσιν συγκεχυμένην καὶ κουρασταικήν, μὲ πτωχοτάτην σκηνοθεσίαν καὶ ἐπὶ πλέον σκοτεινὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Εἶνε περίεργον πῶς ὁ Ἄλφρεντ Σάνιελ ἐτόλμησε ὕστερα ἀπὸ τὰς Πτέρυγας τὸ «Ντόουν Πάτρολ» καὶ τόσα ἀξιόλογα ἀεροπορικὰ φίλμ νὰ παρουσιάσῃ καὶ αὐτὸς ἕνα παρόμοιο κατασκεύασμα. Ἔτι περισσότερον μᾶς ἐξέπληξε ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἰντεὰλ» ἡ ὁποία ἐδέχθη ὄχι μόνον νὰ τὸ προβάλῃ ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διαφημίσῃ ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα ἔργα τῆς σαιζόν!

Ἡ μετριότης τοῦ σκηνοθέτου φαίνεται καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἠθοποιῶν του. Ὁ Τσὰρλ Φάρρελ μόνον σὲ ὀλίγες, σὲ ἐλάχιστες στιγμὲς μᾶς ἐνθυμίζει τὸν ἑαυτόν του. Ἡ Μύρνα Λόϋ μὲ τὴν ἐξωφρενικὴν ἐμφάνισιν καὶ τρόπους ἐνθυμίζει τὴν πρὸ δεκαετίας μεσουρανοῦσαν συμβατικὴν μοιραίαν γυναῖκα Νίτα Νάλτνι. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λεπτοτάτην πράγματι Ἐλίζα Λάντι, τὴν ὁποίαν ἀδικεῖ φοβερὰ ὁ ἀχαρακτήριστος καὶ τελείως ἀψυχολόγητος ρόλος της ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ σκηνοθέτης ἀφ' ἑτέρου εὑρίσκει σὲ μερικὲς σκηνὲς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε κάτοχος ἑνὸς πολλὰ ὑποσχομένου ταλέντου. Εἶνε τὸ μοναδικὸν παρήγορον σημεῖον τοῦ φίλμ.

Γενικῶς πρόκειται περὶ μετρίου καλλιτεχνικῶς φίλμ, τὸ ὁποῖον παρὰ ταῦτα ἤρεσε εἰς ὡρισμένην μερίδα τοῦ κοινοῦ.

Βίων Παπαμιχάλης

ΑΥΤΗ ΕΙΝ' Η ΖΩΗ

Ὁμιλοῦσα ἑλληνιστί. Προεβλήθη συγχρόνως εἰς τὸ «Ἀττικὸν» καὶ τὸ «Κοτοπούλειον»

Ἡ πρώτη μεγάλη (κατὰ τὸ μῆκος ἐννοεῖται!) ὁμιλοῦσα ἑλληνικὴ ταινία ποὺ ἔγεινε. Ἀπὸ ἀπόψεως σκηνικοῦ πλούτου ὑπερτερεῖ ὅλων τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν. Ἔχει μερικὲς σκηνὲς ὄγκου, ὅπως π. χ. τὸ καρναβάλι, τὸ μπάρ, τὸν χορόν, ποὺ θὰ ἦσαν ἀνεκτὲς καὶ σὲ ξένο ἀκόμη φίλμ. Εἶναι προφανὲς ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν της ἐδαπανήθη ἕνα ἀρκετὰ στρογγυλὸν ποσὸν (6.000.000 δρ. λέγουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι) ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὸ παραμένει καὶ τὸ μοναδικόν της προσόν. Μὲ πολὺ ὀλιγώτερα χρήματα ἀλλὰ μὲ ἐμπειρότερον σκηνοθέτην ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀσυγκρίτως ἀνώτερα ἀποτελέσματα. Ἂς ἔλθωμεν ὅμως εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ φίλμ. Τὸ σενάριο ὀφειλόμενο εἰς τὸν κ. Ὀρφέα Καραβία ἔχει ἕνα μεγάλο μειονέκτημα: τὴν ἀπεριόριστον φιλολογίαν. Ὁ συγγραφεὺς φιλολογεῖ καὶ φιλοσοφεῖ διαρκῶς χωρὶς λόγο καὶ σὲ κάθε περίστασι, ἔτσι ποὺ καταντᾶ νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὸ ἔργο του κάθε φυσικότητα. Τὸ ἴδιο θ. μα γραμμένο μὲ περισσοτέραν ἁπλότητα θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς συγκινήσῃ. Στὸ ζήτημα τῆς τεχνικῆς καὶ τοῦ μονταρίσματος ὁ σκηνοθέτης (ὁ ὁποῖος νομίζω ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος ὁ σεναρίστας) δεικνύει ὅλην του τὴν ἀπειρίαν: Κάτι προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἐδῶ κι' ἐκεῖ (κάποιον συμβολισμὸν νὰ προσδώσῃ σὲ μερικὲς εἰκόνες, ἀλλοῦ πάλιν προσπαθεῖ νὰ ἀντιγράψῃ γνωστὰ ἔργα, ὡς π. χ. εἰς τὴν σκηνὴν ποῦ ἡ Ρίτα ἀμυνομένη σκοτώνει τὸν σάτυρον θεῖον της, ἡ ὁποία εἶνε ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ *Blackmail*) ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸ κατορθώνει.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅμως ὅτι εἶχε νὰ ὑπερπηδήσῃ καὶ μερικὰ ἐμπόδια σχεδὸν ἀνυπέρβλητα, ὅπως π. χ. τὴν εὕρεσιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τόσων Ἑλλήνων ἠθοποιῶν ποὺ ἀπεστοῦσε τὸ ἔργον. Ἔισι ἀναγκάζεται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἑρμηνείαν τῶν διαφόρων ρόλων εἰς τοὺς πρώτους τυχόντας, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ τοὺς κατακρεουργοῦν. Στεροῦνται καὶ τῆς πλέον στοιχειώδους κινηματογραφικῆς μιμικῆς καὶ ἡ βλαχοφέρνουσα προφορὰ των καταστρέφει τὰς πλέον δραματικὰς στιγμὰς τοῦ φίλμ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς καλλιτεχνικῆς του στειρότητος, εἰς τὸ «Αὐτὴ εἶν' ἡ ζωή», τὸ ὁποῖον παρηκολούθησεν ἀρκετὸς κόσμος κινούμενος κυρίως ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς περιεργείας, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ ἐμπορικὴν ἀξίαν διὰ τὰς λαϊκὰς ἀποκλειστικῶς τάξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ συγκινηθοῦν ἀπὸ τοὺς μελοδραματισμοὺς τῆς ὑποθέσεως καὶ θὰ εὐχαριστηθοῦν νὰ ἀκούσουν τὴν γλῶσσαν των.

Β. Παπαμιχάλης

Ο ΔΑΜΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Ὁμιλοῦσα ἰσπανιστί. — Προεβλήθη στὸ «Σπλέντιτ»)

Ὁμολογῶ ὅτι ἐπῆγα μὲ τὴν πρόθεση νὰ περάσω δυὸ ὧρες εὐχάριστες στὸ «Σπλέντιτ». Ἀλλὰ δυστυχῶς παρὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ προγράμματός του (Μίκι μάους, δίπρακτος κωμωδία, καὶ ὁλόκληρον ἔργον) ὅταν ἐβγῆκα μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἤμουν τελείως ἀπογοητευμένος, πτῶμα κυριολεκτικῶς. «Ὁ δαμαστὴς τῶν γυναικῶν» μὲ τὸν Μοχίκα τὸν συμπαθῆ τενορῖνο καὶ τίποτε ἄλλο, δὲν κατόρθωσε ὄχι νὰ μὲ ἐνθουσιάσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ μοῦ κινήσῃ κἀν τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἕνα φίλμ διαρκείας 45 λεπτῶν στερούμενον ὁποιασδήποτε καλλιτεχνικῆς ἀξίας μὲ ἄχρωμο καὶ ἐντελῶς ἀπίθανο σενάριο κατάλληλο ἴσως διὰ λαϊκὰ κινηματοθέατρα τοῦ Μεξικοῦ λόγῳ τοῦ εἴδους του (ἄλογα, πιστόλια, ἀπαγωγές, ταβέρνες) δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ κάνῃ νὰ ἐνδιαφερθῇ ἕνας ἕλλην θεατής. Ἀπόδειξις ὅτι παρὰ τὴν σκανδαλωδῶς μεγάλην διαφήμησιν, ἐλάχιστοι τὸ παρηκολούθησαν.

Ἄργος

ΣΑΠΦΩ

Ταινία ὁμιλοῦσα ἀγγλιστί. Προεβλήθη στὸν Ἀπόλλωνα.

Σπανίως Ἀμερικανικὴ διασκευὴ γαλλικοῦ δράματος, ὅπως ἡ προκειμένη τῆς «Σαπφοῦς» τοῦ Ἀλφόνσου Ντωντέ, διετήρησε τόσον ἀκεραίαν τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου. Ἡ ἀναγνώρισίς μου αὐτὴ ὅμως πρέπει δικαίως νὰ συμπληρωθῇ μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι τὸ σχετικὸν σενάριο, εὗρε τὸν πλέον ἐνδεδειγμένον ἐκμεταλλευτὴν τῶν ἀρίστων δραματικῶν καὶ ἠθογραφικῶν στοιχείων του ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κλάρενς Μπράουν.

Ἡ ἡρωΐς τοῦ μυθιστορήματος καὶ θεατρικοῦ αὐτοῦ δράματος τοῦ Ντωντέ, εὗρεν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Γκάμπο τὴν ἰδεωδεστέραν «συγχρονισμένην» ἡρωΐδα του, στὸ ἄρτι στο αὐτὸ φίλμ τοῦ ἐνεργητικοῦ της, (ἐξ ὅσων εἴδομεν τοὐλάχιστον, μέχρι σήμερον). Εἶνε ἴσως ἡ μόνη φορά, ποὺ δὲν βρίσκω λέξεις γιὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀδιάπτωτον ἐνθουσιαστικὴν ἐντύπωσιν ποὺ ἀπεκόμισα ἀπὸ τὴν παροῦσαν ἐμφάνισιν τῆς Γκάμπο, συνολικῶς λαμβανομένην. Ἀποφεύγω λοιπὸν καὶ νὰ τὸ ἀποπειραθῶ ἀκόμη, γιὰ νὰ μὴ ὑποπέσω εἰς κοινοτύπους ἐκδηλώσεις τῆς ἀσυγκρίτου ἱκανοποιήσεως ποῦ μοῦ ἐχάρισεν ἡ δημιουργία τῆς μεγάλης αὐτῆς καλλιτέχνιδος, ὡς Ὑβόννης.

Ἀξίζει ὅμως νὰ σημειωθῇ παραλλήλως, ὅτι ἡ Γκάμπο ἐν προκειμένῳ εἶχεν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ὁμιλίας Ἠκούσαμεν διὰ πρώτην φορὰν τὴν φωνήν της στὴν «Σαπφώ». Τὴν βαρειὰ καὶ ὑποβλητικὴ φωνή της, ποῦ ἐπάλλετο ὁλόκληρη, μοιάζοντας μὲ γκάμα παθητικῶν νοτῶν τῆς πλέον γλυκοφθογγης λύρας, τῆς ὁποίας τὰς χορδὰς ἐδονοῦσεν ἡ ηηγαία ἐσωτερικὴ συγκίνησις τῆς ἐρωτευμένης γυναίκας ποὺ ἐνεσάρκωνε.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας οἱ ἀναγνῶσται, οἱ μὴ ἰδόντες τὸ πραγματικὸ αὐτὸ ἀριστούργημα τῆς ληξάσης κινηματογραφικῆς ἑβδομάδος, ἠμποροῦν νὰ ἐννοήσουν, γιατὶ ἡ Γκάμπο διετήρησε καὶ ὁμιλοῦσα ἀκόμη, τὸν ἑλκυστικὸν μαγνητην τῆς ἀκαθορίστου της καλλιτεχνικῆς ἐξαιρετικότητος. Θὰ ἐννοήσουν ἀπὸ τὴν προεκτεθεῖσαν ἐντύπωσίν μας, γιατὶ ἡ ὁμιλία προσέθεσε κάτι στὴν γοητείαν τῆς Σκανδιναυῆς καλλιτέχνιδος, ἀντὶ νὰ σκοτώσῃ τὸ χιμαιρικὸν τῆς αἰνιγματικῆς σιωπηλῆς της ἐμφανίσεως. Θὰ τὸ ἐννοήσουν, ὅπως ὅσοι εἶδαν καὶ ἤκουσαν διὰ πρώτην φορὰν τὴν Γκάμπο στὴν «Σαπφώ», ἐκατάλαβαν ὅτι ἡ καλλιτέχνις θὰ παραμείνῃ ἡ κορωνὶς τοῦ εἴδους της, ποὺ δὲν θὰ ἐπισκιάσουν βέβαια ποτὲ αἱ «αὐτοκτονοῦσαι» ἐν τῇ ἀπονενοημένῃ ἀποπείρα των νὰ τὴν ζηλεύσουν συναδελφοί της, (ὅρα Μάρλεν Νιτῆτριχ, Νάνσυ Κάρολ καὶ ἄλλαι).

Στὸ πλευρόν της ὁ ἀμερικανὸς ζὲν πρεμὲ Ρόμπερτ Μογκόμερυ, ποῦ βλέπουμε γιὰ πρώτη φορά, κρατεῖ πολὺ ἱκανοποιητικὰ ἐπίσης τὸν ρόλον τοῦ ἀγνοῦ τύπου τοῦ ξέβγαλτου φοιτητοῦ. Καὶ ὁ Λέβις Στόν, καλὸς ὅπος πάντα, στὸν δευτερεύοντα ρόλον του.

Τὸ φίλμ αὐτὸ πλούσια σκηνοθετημένο καὶ γενικά, ἐμφανίζον μίαν ἀξιοσημείωτον λεπτολογίαν στὸ παρουσίασμα τῶν χαρακτηριστικωτέρων του σκηνῶν ἱκανοποιεῖ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν, ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς τεχνικῆς του πλευρᾶς. Μὲ ἄλλας δηλαδὴ λέξεις, συνδυάζει τὴν καλλιγκικὴν ἀξίαν μὲ τὴν ἐμπορικότητα ποῦ τοῦ ἐξησφάλισαν— ὡς ἀπεδείχθη—ἡ ἐξαίρετος δημιουργία τῆς Γκάμπο εἰς αὐτό, τὸ ὅτι ἡ δημοφιλὴς αὐτὴ ἠθοποιὸς ὁμιλεῖ διὰ πρώτην φοράν, ἡ συγχρονισμένη του ὑπόθεσις καὶ τέλος ἡ ἱκανοποιητική του ἐκτέλεσις, ἐν τῷ συνόλῳ της λαμβανομένη. Ταινία ἐμπορικοτάτη, συνιστᾶται δὲ ἰδιαιτέρως.

Ἴρις Σκαραβαίου

ΜΑΡΟΚΟ

(Ὁμιλοῦσα γαλλιστὶ Προεβλήθη στὸ «Ἀττικὸν»)

Εἶχα πολὺ καιρὸ νὰ εὐχαριστηθῶ μ' ἕνα φίλμ. Μπορεῖ τὸ «Μορόκο» νὰ ἔχῃ σενάριο κάποτε βιασμένο, νὰ δείχνῃ χαρακτῆρες ἐνίοτε κάπως παθολογικούς, νὰ παρουσιάζῃ ἕνα τέλος ὡραῖο, ἀλλὰ καὶ ὄχι ἀπολύτως ἱκανοποιητικό. Μπορεῖ ἀκόμη ὁ σκηνοθέτης του νὰ φαίνεται μερικὲς φορὲς ἐπηρεασμένος ἀπ' ἄλλοῦ καὶ τὸ ἴδιο ἴσως ἡ πρωταγωνίστριά του. Μπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀδικῆται τὸ φίλμ (εὐτυχῶς σπανίως) γιατὶ πρόκειται περὶ γαλλικῆς (ὄχι τῆς πρωτοτύπου) ἐκδόσεως... Ἐν τούτοις τὸ «Μαρόκο» εἶναι ἕνα φίλμ ἐξαίρετο, λέξις ποῦ τὰ λέγει ὅλα.

Τὸ σενάριο περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν δυνατὸ ἔρωτα μιᾶς κοκόττας γιὰ ἕνα φτωχὸ φαντάρο. Πολλὲς φορὲς τὸ ἔχουν πεῖ, κι' εἶναι ἀληθινό, ὅτι γυναῖκες τέτοιες ἀγαποῦν ἴσως δύσκολα, ἀλλ' ἡ ἀγάπη των δὲν ἔχει ὅρια. Ἡ ἰδέα κοινὴ καὶ τὸ θέμα ὄχι πρωτότυπο. Ἔπειτα ἀρκετὲς φορὲς ὁ προσεκτικὸς θεατὴς ἀπορεῖ λίγο μὲ τὴν ἐξέλιξι καὶ ἡ πρέπει νὰ πιστέψῃ ὅτι βρίσκεται μπρὸς σὲ ἐξαιρετικοὺς τύπους ἢ νὰ τοὺς βρῇ ὄχι καὶ τόσο φυσιολογικούς. Ἀρκετὰ ἔξω ἀπὸ τὴ ζωή. Καὶ ὅμως τὸ ἔργο παρακολουθεῖται εὐχάριστα καὶ εὐνοεῖ πολὺ τὴ πρωταγωνίστριά του.

Αὐτὸ τὸ ἀντελήφθη φυσικὰ ὁ Στέρνμπεργκ, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι τὸ ἐξεμεταλλεύθη περισσότερον τοῦ δέοντος καὶ ἔτσι μᾶς θυμίζει μοιραίως ἄλλα του ἔργα. Ἐνίοτε καὶ ξένα. Βέβαια καὶ ἡ μίμησις εἶναι θαυμασία, πάντοτε ὅμως μίμησις. Πόσο ὅμως εἶναι περίφημος στὶς λεπτομέρειες, πόσο ἐπιτυγχάνῃ νὰ ἀποδώσῃ τὸ χρῶμα, νὰ συνδυάσῃ τὸν πλοῦτον τῶν σκηνῶν μὲ τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς εἰκόνες Πόσο κατορθώνει νὰ διατηρήσῃ ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Καὶ σὲ μερικὲς στιγμές, ἕνα θεατὴ ποὺ νοιώθει τὴν τέχνη τὸν συγκινεῖ, τὸν κάνει νὰ ζήσῃ κι' αὐτὸς τὸ ἔργο του. Τὸ ἄμεμπτο τεχνικὸ καθαρῶς μέρος τοῦ φίλμ, τόν βοηθεῖ εἶναι ἀληθεια ἀρκετά.

Ἡ Μάρλεν Νιτῆτριχ πρωταγωνιστεῖ, ἡ καλλιτέχνις ἤτις ἐπέτυχε μέσα σὲ πολὺ μικρὸ διάστημα νὰ συγκαταλεχθῇ τὴ σειρὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ πλέον εὐνοουμένων ἀστέρων. Ἡ Μάρλεν Νιτῆτριχ θυμίζει πολλὲς φορὲς τὸν «Γαλάζιο Ἄγγελο», δείχνεται μονομερὴς καὶ τὸ χειρότερο ὑφίσταται ὑπερβολικὰ τὴν ἐπίδρασι τῆς Γκάμπο. Ἡ Νιτῆτριχ εἶναι καλλιτέχνις γεμάτη ζωὴ καὶ μὲ ταλέντο εὐρύτατο, θὰ μποροῦσε λοιπὸν νὰ δημιουργήσῃ δικό της, αὐτοτελῆ τύπο. Θὰ τὸ προτιμοῦσα. Τώρα ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἄποψις, ἀλλ' ἐξερχόμεθα πιὰ τῶν ὁρίων τῆς κριτικῆς Θαυμασία καλλιτέχνις. Ὁ πλοῦτος τῶν ἐκφράσεών της ἔρχονται στιγμὲς ποῦ σὲ ἐκπλήττει. Γοητεύει ὡς γυναῖκα, ἐνθουσιάζει ὡς καλλιτέχνις. Νὰ ζητήσῃ κανεὶς νὰ ἐκλέξῃ σκηνές; Πρόβλημα. Ποιὰ νὰ πρωτοδιαλέξῃ;

Στὸ πλευρό της πολὺ καλὸς ὁ Γκρὰντ Κοῦπερ. Παίζει τόσο φυσικά, τόσο ἁπλά, τόσο ζωντανά. Νοιώθει νὰ πραγματοποιεῖ πέρα γιὰ πέρα τὸν ρόλο του. Καὶ ὁ Μενζοῦ, ὑστερεῖ βέβαια, ἀπὸ μιὰ παλιὰ περίδο αἴγλης του, παραμένει παρ' ὅλα ταῦτα εὐσυνείδητος ἠθοποιός, ποῦ γνωρίζει νὰ βρίσκεται στὸ ρόλο του. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἠθοποιοὺς θὰ ἐξέλεγα τὸν ὑποδυόμενον τὸν μαέστρον.

Ἕνα τέτοιο φίλμ δικαίως ἀναμένει ἐξαίρετον καρριέραν, τῆς ὁποίας ἀρίστη ἀρχὴ ἦτο ἡ πρεμιέρα τοῦ Ἀττικοῦ.

Ro—Ma

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΠΟΥΣΜΑΝ

Ὁ γνωστὸς ἀπὸ τὸ «Μπὲν Χοὺρ» καλλιτέχνηστοῦ κινηματογράφου Φράνσις Χ. Μποῦσμαν, ἔπεσε τελευταίως θῦμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος. Ἡ κατάστασις τοῦ συμπαθοῦς ἠθοποιοῦ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σοβαρά.

"ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΑΖΥ ΣΟΥ,,

Ἡ κινηματογραφικὴ Ἑταιρεία Παραμάουντ ἑτοιμάζε τὸ «γύρισμα» νέου καὶ ἐλαφροῦ ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον «Μιὰ ὥρα μαζύ σου». Πρωταγωνιστεῖ ἡ γνωστὴ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τὸ «Μόντε Κάρλο» ἠθοποιὸς Ζανὲτ Μακ Ντόναλντ, ἔχουσα ὡς παρτνὲρ τὸν διεθνοῦς φήμης ντιζὲρ ἐπιθεωρήσεως Μωρὶς Σεβαλιέ.

—Εἰς τὸ Βερολίνον θὰ λειτουργήσῃ προσεχῶς κινηματογράφος ὁ ὁποῖος θὰ προβάλῃ μόνον τὰ νεώτερα παιγκόσμια γεγονότα τῆς ἑβδομάδος παραγωγῆς Φοὺξ Μούβιτον.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁπωσδήποτε ἡ κίνησις τῶν κινηματογράφων κατὰ τὰς δύο τελευταίας, ἑβδομάδας, ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ ὄχι βεβαίως καὶ δι' ἐκείνους τοὺς κινηματογράφους οἱ ὁποῖοι ἐπρόβαλαν ἔργα ἀνάξια καὶ προσοχῆς. Τὸ κοινὸν ἐφέτος ἀπέκτησε ἐκλεκτικωτέρας διαθέσεις διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία ἀναγκάζει τοὺς συμπολίτας μας νὰ κάμουν αἱματηρὰς οἰκονομίας, ἔχει ὡς ἀντίκτυπον τὰς εἰσπράξεις τῶν κινηματογράφων. Διότι ὁ κάθε πολίτης σήμερον γνωρίζων τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ τὰ δώσῃ διὰ τὴν παρακολούθησιν ἑνὸς ὄχι καλοῦ ἔργου.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα προεβλήθησαν τὰ κάτωθι ἔργα :

Ἀπόλλων. «Σαπφώ», τὸ ἔργον τοῦ Ἀλφὸνς Ντωντὲ μὲ τὴν θείαν Γκρέττα Γκάρπο ὁμιλοῦσαν.

Κοτοπούλη. «Χαβαιἐζικο τραγοῦδι» μὲ τὴν Ραχὲλ Τόρρενς.

Πάνθεον. «Γυναῖκα γι' ν' ἀγαπᾶς» μὲ τὴν Βίλμα Μπάνυ ὁμιλοῦσαν γερμανιστὶ καὶ «Ὠρκίσθηκες ν' μ' ἀγαπᾶς».

Σπλέντιτ. «Ὁ δαμαστὴς τῶν γυναικῶν» μὲ τὸν Μοχίκα.

Ἀττικόν. «Μαρόκο» μὲ τὴν Μαρλὲν Ντῆτριχ ταινία ὁμιλοῦσα γαλλιστί.

Οὕφα Πάλας. «Ἡ Α. Μ. τοῦ Ποντενέρο» ὁμιλοῦσα γαλλιστὶ μὲ τὸν Ζὰν Μυρά.

Σαλὸν Ἰντεάλ. «Ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος» μὲ τὸν Τζὼρτζ Ὀ' Μπριέν.

* * *

Ὅπως τὸ εἴχαμε προβλέψει, ἔτσι καὶ συνέβη. Ὀρυγμαδοὶ διαμαρτυριῶν ἀκολουθοῦν κάθε ἡμιοσίευσιν κριτικῆς τῶν προβληθέντων φίλμ. Παράπονα, συνοδευόμενα πλειστάκις ἀπὸ ἀπειλάς, μᾶς διαβιβάζονται ἀπὸ παντοῦ. Μᾶς κατηγοροῦν ὡς μεροληπτικούς, στερουμένους καὶ τῆς στοιχειωδεστέρας ἀκόμη κριτικῆς ἱκανότητος, διὰ νὰ διαισθανθῶμε τὴ μεγάλη ἀξία τῶν ἔργων. Δὲν ἀμφισβητοῦμε καμμίαν κατηγορίαν. Ὁ καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ πράγματα μὲ τὸ δικότυπο τρόπο. Μάλιστα οἱ κατηγορίες, τὰ παράπονα, οἱ ἀπειλὲς μᾶς ἐνισχύουν περισσότερο, μᾶς πείθουν ὅτι στὶς κριτικὲς ποὺ γράφονται ὅλες ἀπὸ ἀμερόληπτους καὶ κινηματογραφικὰ βαθειὰ μορφωμένους συνεργάτας μας — ὑπάρχει καὶ κάποια βάσις ἀληθείας, ἀφοῦ χωλώνονται τόσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν, ὅτι ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν γραμμὴν θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν πορείαν μας. Σκοπὸς μας εἶναι ἡ διαφώτισις τοῦ κινηματογραφιστοῦ τῆς Ἐπαρχίας, ἡ καθοδήγησις του εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ μελλόντων νὰ προβληθοῦν φίλμ. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει εἰδικὸν ἔντυπον ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀνεξάρτητον λεγομένην κινηματογραφικὴν κριτικήν, μὲ πλατυτάτην διάδοσιν εἰς τὸν κόσμον τῶν ἐπιχειρηματιῶν τοῦ κινηματογράφου, καὶ μὲ ἀπόλυτον ἐγκυρότητα γνώμης. Τέσσαρες μικρὲς σελίδες τὸ ἀπαρτίζουν, καὶ ὅμως ἀποτελεῖ τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν παραγωγῶν κακῆς ποιότητος. Πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἐξαγοράσουν τὸν διευθυντήν του—μάλιστα κάποιος τοῦ προσέφερε 40 χιλ. δολ·—ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐκ τῆς τακτικῆς του αὐτῆς ἀπέκτησε τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην τόσων τῶν κινηματογραφιστῶν, ὅσον καὶ τοῦ μεγάλου κοινοῦ, τὸ ὁποῖον μὲ φανατικὴν προσήλωσιν παρακολουθεῖ τὴν κριτικήν του καὶ ἀκολουθεῖ τὰς ὑποδείξεις του. Ἔτσι ἐννοοῦμε καὶ μεῖς τὴν ἀποστολὴν τῆς κριτικῆς. Ἂν ἄλλος ἔχει διαφορετικὴν γνώμην, ἂς ἔλθῃ νὰ μᾶς ἀντικαταστήσῃ.

* * *

Ὁ «Κινημ. Ἀστὴρ» μὴ φεισθεὶς θυσιῶν ἐξησφάλισε τὴν τακτικὴν συνεργασίαν τοῦ ἐν Βερολίνῳ κ. *Emil Arsenoff*, γερμανοῦ δημοσιογράφου εἰδικοῖς τὰ κινηματογραφικὰ ζητήματα. Ὀκ. Ἀρσενωφ θὰ μᾶς ἀποστέλλῃ τακτικὰ συνεντεύξεις καὶ διάφορα βιογραφικὰ σημειώματα τῶν πλέον δημοφιλῶν γερμανῶν ἐκπροσώπων τῶν φίλμ. Πλὴν τούτου θὰ κρατῇ ἐνημέρους τοὺς ἀναγνώστας μαζδλων τῶν ζητημάτων τοῦ γερμανικοῦ φίλμ.

* * *

Τὴν παρ. ἑβδομάδα ἀνεχώρησε διὰ Γερμανίαν ὁ κ. Π. Δαδήρας διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς παραγωγικῆς ἑταιρίας ταινιῶν «Ὀλύμπια Φὶλμ» διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς νέας ἑλλην. ταινίας «Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς βοσκοπούλας» τοῦ Κορομηλᾶ, εἰς ἠχητικὴν καὶ ἄδουσαν. Ὁ κ. Δαδήρας συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ κιλιτέχνου τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος κ. Βλαχοτούλου καὶ τῆς πρωταγωνιστρίας δίδος Σοφίας Ντοριβάλ, οἵτινες καὶ θὰ τραγουδήσουν ἐπὶ τῆς ταινίας τὰ διάφορα ἄσματα τοῦ ἀθανάτου αὐτοῦ εἰδυλίου. Ἡ νέααὕτη ἑλληνικὴ ταινία ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶναι ἕτοιμη κατὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου διὰ νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ.

* * *

Τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Φὸξ Φὶλμ ἀπεφάσισε μὲ κάθε τρόπο νὰ κλασάρῃ τὰς ταινίας της εἰς τὴν ἀγορὰν. Ἡ διεύθυνσίς θέλουσα νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀνωτέρων της, καταβάλλει ὑπερτάτας προσπαθείας διὰ νὰ σημείξῃ τὴν φήμην τῆς παραγωγῆς τῆς Φὸξ Φὶλμ. Τὴν παρ. ἑβδομάδα δύο τῶν κεντρικῶν κινηματοθεάτρων τῶν Ἀθηνῶν προέβαλαν ταινίας τῆς Φὸξ. Αὐτὸ βεβαίως ἀποτελεῖ ἐξωτερικὸν σύμπτωμα εὐχάριστον διὰ τοὺς συμπαθοῦντας τὴν Ἀμερικανικὴν ἑταιρίαν. Θὰ τὸ ἠὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἀπετέλει πραγματικότητα καὶ εἰς τὴν οὐσίαν.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἔχουσιν ὅλως διαφορετικῶς. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐδῶ γραφείου τῆς Φὸξ ἀποφασισμένη νὰ διαθέσῃ παντοιοτρόπως τὸ στὸκ τῶν ταινιῶν της, δὲν ἐδίστασε πρὸ οἱασδήποτε ὑποχωρήσεως. Ἔδωσε τὰς ταινίας εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν κινηματογράφων μὲ ἐλάχιστον ποσοστὸν ἀντὶ ἐνοικίου καὶ ἐξοδεύσασα πρὸς τοῦτο διὰ τὸ «Σπλέντιτ» εἰς διαφημίσεις μόνον μιᾶς ἡμέρας εἰς τὰς ἐφημερίδας ποσὸν κολοσσιαῖον, διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπαρκέσουν τὰ ποσοστὰ ὁλοκλήρου τῆς ἑβδομάδος. Προσέτι παρεχώρησε δωρεὰν τὴν προβολὴν μίκυ μάους καὶ διπράκτου κωμωδίας. Ἡ διευθυνσις τῆς Φὸξ θὰ ὑποθέτῃ βεβαίως ὅτι τὰ ἔξοδα αὐτὰ θὰ τὰ καλύψῃ ἀργότερα μὲ τὴν προβολὴν ἄλλων φίλμ τῆς παραγωγῆς της. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ἀποπείρας δὲν μᾶς ἀφήνουν δυσιυχῶς. Τὸ «Σπλέντιτ» παρ' ὅλην τὴν πομπώδη διαφήμησιν, δὲν κατόρθωσε νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς προβολῆς τοῦ μεγάλου! (διάρκεια προβολῆς 50' λεπτὰ τῆς ὥρας) ἔργου «Δαμαστὴς γυναικῶν» μὲ τὸν περίφημον μιγάδα καλλιτέχνην Δὸν Ζοζὲ Μοχίκα, τὰ 1131 εἰσιτήρια, ποσὸν εἰσιτηρίων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπραγματοποιοῦσε τὸ «Σπλέντιτ» ὁπωσδήποτε ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας, μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλο ἔργον τῆς σειρᾶς. Ἡ Φὸξ βεβαίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσπαθῇ νὰ διαδόσῃ τὰς ταινίας της μὲ κάθε τρόπον.

Αὐτὸς ἄλλωστε εἶνε καὶ ὁ προορισμός της ὡς γραφείου ἐκμεταλλεύσεως, ἀδιάφορον ἂν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται, κάθε ἄλλο παρὰ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν μιᾶς ξένης ἑταιρίας. Ἡ διεύθυνσις ὅμως τοῦ «Σπλέντιτ», πῶς θὰ δικαιολογήσῃ μως τὴν παρέκκλησίν της ἀπὸ τὴν σταθερὰν παράδοσιν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὁποῖα προέβαλε; Ἡ πομπώδης καὶ ἀδικαιολόγητος διαφήμησις ἐλαττώνει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, εἰς σημεῖον ὥστε, τὰ πραγματικῶς καλὰ ἔργα νὰ ἔχουν ἀνάγκην τεραστίας διαφημίσεως καὶ εἶνε ζήτημα καὶ ἂν καὶ τότε ἀκόμη θὰ πεισθῇ τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου. Ἡ ζημία διὰ τὸ κινηματοθέατρον ἀποβαίνει διττή : Ἐλάττωσις εἰσπράξεων ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα, μείωσις τῆς πίστεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τὴν ἀξίαν τῶν ταινιῶν του. Τὰ παραπατήματα ποτὲ δὲν ἀποβαίνουν σὲ καλὸ καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται γιὰ ἐμπόριο.

* * *

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Θεσσαλονίκῃ νέου γραφείου κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων παρὰ τῶν κ. κ. Ι. Ψιλλάκη καὶ Θ. Ρουμελιώτη ἀναλαβόντων τὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ

Θράκην τῶν ταινιῶν τοῦ Οἴκου «Ἀμολοχίτη-Βουλγαρίδη». Ἡ μέχρι τοῦδε γνωστοτάτη δρᾶσις καὶ σταδιοδρομία τῶν διευθυντῶν τοῦ νέου γραφείου καὶ πολυετῆς πεῖρα των εἰς τὸ κινηματογραφικὸν ἐπίπεδον μᾶς δίδουν τὰς καλυτέρας τῶν ἐλπίδων διὰ τὴν εὐόδωσιν αὼν ἔργασιῶν τοῦ νέου γραφείου, ὅπερ εὐχόμεθα ὁλοψύχως. Τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Σοφίας ἀρ. 1.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Χάϊ-Λάϊφ. Προέβαλε τὰ ἔργα «Κατηγορητήριον» μὲ τὴν Μαρσὲλ Σαντὰλ, σημειώσαν ἐπιτυχίαν καὶ τὸ «Μόντε—Κάρλο». Τὴν Δευτέραν τὸ «Μορόκο».

Σπλέντιτ. Ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐγένετο ἔναρξις τοῦ νέου κτιρίου τοῦ κινηματογράφου τὴν προπαρελθοῦσαν Τεταρτην μὲ τὴν ὡραίαν ταινίαν τῆς ΟΥΦΑ «Ποτὲ πειὰ δὲν θ' ἀγαπήσω» μὲ τὴν Χάρβεῦ καὶ «Οἱ δυὸ Ντεντέκιμβ». Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας προβάλλει τὸ ἔργον «Ὁ χορὸς τῆς Ὄπερας» μὲ τὴν Χάϊτ.

Κάπιτολ. Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐπρόβαλε τὸ ἔργον «Ἐρωτικὴ παραζάλη» μὲ τὴν Μαρὶ Γκλόρυ. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας προβάλλει τὴν «Τσέκα».

Φῶς. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ σκάνδαλον τῶν ἱπποδρομιῶν», «Ὁ χείμαρρος τοῦ θανάτου» καὶ «Ὁ ἀντίπαλος γιὰ τὸ παγκόσμιον ρεκόρ».

Ἠλύσσια. «Τὸ τάγματῶν ἀπάχηδων» «Ἐπάνω τὰ χέρια», «Εἰς τὴν χώραν τῶν φαντασμάτων», «Διάβολος τῶν Παρισίων» καὶ «Τὸ τί λέγει ἡ καρδιά του» μὲ τὸν Τὸμ Μίξ.

ΠΑΤΡΑΙ

Ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους τῆς πόλεώς μας ὄχι ἱκανοποιητική, παρ' ὅλον ποῦ προβάλλονται ἔργα ἀξίας. Ἤδη πέμπτος κινηματογράφος ἤρχισεν λειτουργῶν ἀπὸ τῆς 12ης τρέχ. ἀλλὰ ὡς βωβός. Κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον οἱ κινηματογράφοι μας μᾶς παρουσίασαν τὰ κάτωθι φίλμ.

Πάνθεον (ὁμιλῶν) «Ἡ ἐξαδέλφη μου ἀπὸ τὴν Βαρσοβία», «Τί ἀξιζει ἕνα τρελλὸ φιλί», «Ὁ ἀλήτης βασιληᾶς», «Μὴ ρωτᾶς γιατὶ» β' βιζιον, «Ἡ στοργὴ» τοῦ Μπατάϊ, «Παντρεμένοι τρεῖς φορὲς» καὶ «Τί θὰ κάμῃς θὰ τὴν πάρῃς». Προσεχῶς «Αὐτὴ εἶναι ζωὴ» ἑλληνιστὶ ὁμιλοῦσα ταινία.

Πάνθεον Ταράτσα (βωβὸς) «Κατηραμένο καραβάνι», «Τὰ ἀνδραγαθήματα ἑνὸς καμπαλέρο», ἡ κωμωδία «Ὁ Σαρλὼ στὸ θέατρο», «Σατανικὴ συκοφαντία», «Ὁ καβαλλόρης διάβολος» καὶ «Ὁ δυναμῖτις ἐκδικεῖται».

Ἰντεὰλ (ὁμιλῶν) «Τὸ ὄνειρον», «Τί ἀξίζει ἕνα τρελλὸ φιλί», «Τρελὴ περιπέτεια», «Νεάπολις ἡ πόλις των τραγουδιῶν» β' βιζιόν, «Ὁ ἄνθρωπος ποῦ σκότωσε», «Μιὰ φίλη χρυσῆ σὰν καὶ σένα», «Φρὰ Ντιάβολο». Προσεχῶς «Ὁ χορὸς τῆς ὄπερας».

Οὕφα Πάλας (ὁμιλῶν) «Παντρεύτηκα τὴν γυναῖκα σου», Ἡ Α. Υ. Διατάσσει» β' βιζιόν, «Αἱ διακοπαὶ τοῦ διαβόλου», «Μαρὶ ἄχ Μαρί...», «Ὁ ἐπαναστάτης» μὲ τὴν Ζοῦζυ Βερνόν, «Τὸ παρισινὸ τραγοῦδι» καὶ «Δὲν σ' ἀφήνω δὲν θὰ πᾶς».

Κρυστάλ. (βωβὸς) Ἔκαμε ἔναρξιν τὴν 12ην τρέχ. μὲ τὸ φίλμ, «Καρτὲ Λατέν». Ἐπίσης προβλήθησαν «Ὁ σιδερένιος φύλακας», «Ὁ θαλασσοπόρος» καὶ «Ταξὶ τοῦ μεσονυκτίου

ΧΑΛΚΙΣ

Κεντρικόν. Κάμνει ἔναρξιν μὲ τὸ ἔργον «Στρατηγὸς Κράκ», ἀκολούθως θὰ προβληθῇ τὸ «Ταγκὸ τῆς ἀγάπης».

Ἐπὶ εἰκοσαήμερον περίπου δὲν ἐλειτούργησεν καθ' ὅσον ἡ αἴθουσα εἶχε διατεθεῖ διὰ παραστάσεις τοῦ θιάσου Μύλλερ-Νούλη, ἀναχωρήσαντος ἤδη.

Πάνθεον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Βιεννέζικες ἀγάπες» καὶ «Τὸ ὄνειρον». Προσεχῶς «Μὴ ρωτᾶς γιατί».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

Ἠλύσια. Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Οἱ νεοσύλλεκτοι», «Μαρτύριον γυναικός», «Τὰ τρία πάθη» καὶ «Οἱ νέοι Ἴκροι». Ἔδωσε ἐπίσης μερικὰς παραστάσεις ὁ ἱπποδρομιακὸς θίασος Μαντραγάλι. Προσεχῶς θὰ προβληθοῦν «Ἡ γυναῖκα ποὺ σκοτώνει», «Ἡ Ἀνατολὴ» καὶ «Σύγχρονες παρθένες».

Πανελλήνιον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Δοὺξ τοῦ Παπεγχάϊμ», «Μιὰ νύχτα στὸ Λονδῖνον», «Μυστήρια», «Οὐγγροὶ ἔρωτες», «Παγκόσμιος πόλεμος» (τῶν δύο τελευταίων αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν, «Τὸ οὐράνιον τόξον» καὶ «Ἡ Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης». Προσεχῶς «Ἡ κυρία μὲ τὴ μάσκα», «Ὁ Κύριος τοῦ θανάτου» καὶ «Πρίγκηψτῶν Ἰνδῶν».

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ

Πάνθεον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Σουσοῦ», «Ἐκβιασμὸς» καὶ «Ἐγαγκὸ ναυάγιο». Ἤδη δίδει παραστάσεις ὁ θίασος Σ. Τζίφου.

ΧΑΝΙΑ

Ἰδαῖον. Προεβλήθηαν τὰ φίλμ «Ἡ νῆσος τῶν ὀνείρων». «Τὸ ρόδον τῆς Σταμπούλ», «Λησμονημένα πρόσωπα», «Σαμπάνια» καὶ «Τὸ ὀρφανὸ τῆς θαλάσσης».

Ὀλύμπια. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Μανδραγόρας» μὲ τὴν Μπριγγίτε Χέλμ, «Σόνια» μὲ τὴν Σβάνσον, «Ἡ «αλύβα τοῦ μπάρμπα Τὸμ» καὶ «Οἱ Κοζάκοι».

ΒΟΛΟΣ

Ἀχίλλειον. Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Χάϊ-Τάγκ», «Στοργή», «Ἡ Ντόλλυ τὸ ρίζνει ἔξω», «Ἕνα ταγκὸ γιὰ σένα», «Ὁ βασιλεὺς τῶν Παρισίων» καὶ «Μιὰ βουτιὰ στὴν εὐτυχία». Προσεχῶς «Ταρακανόβα».

ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Πολὺ χαλαρὰ ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους μας παρ' ὅλην τὴν κατάλληλη περίοδο καὶ ἐν ὅλῳ σωδήποτε προβολὴν καλῶν ταινιῶν.

Εἰς τὸν κινημ. ***Πάνθεον*** μετὰ τὴν λῆξιν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἀναχωρήσαντος τοῦ θειάσου Ἀρτάντωφ εἰς Καβάλλαν, προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου», «Ὁ τρόμος τῆς ἐρήμου» καὶ «Ἔρως ἑνὸς Πρίγκηπος» μὲ τὴν Μαρία Κόρντα ἅπασαι σιωπηλαὶ καὶ ἡ ὁμιλοῦσα «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἐρήμου» μὲ τὸν Τζὼν Μπὸλς μὲ μετριωτάτην ἐπιτυχίαν.

Διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα «Ὁ τραγικὸς ἔρως» μὲ τὸν Πέτροβιτς.

Εἰς τὸν κινημ. ***Λεσβιακὸν*** προεβλήθησαν αἱ σιωπηλαὶ ταινίαι «Τὸ Λεβεντόπουλο», «Ἀνάσταση», κωμωδίαι καὶ αἱ ὁμιλοῦσαι ταινίαι «Ὀλοταχῶς» «Τὸ τραγοῦδι τῶν Παρισίων» καὶ «Ἀγάπη ποῦ σκοτώνει» ἅπαντα μὲ μικρὰν ἐπιτυχίαν.

ΧΙΟΣ

Ἀστήρ. Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Ὁ δρόμος τοῦ παραδείσου», «Ὁ Τὸμ καὶ ὁ Σὰμ στὸν πόλεμο» ἐπιτυχῶς, «Νύχτες πόνου καὶ ἡδονῆς», «Διψασμένη γιὰ φιλιὰ» ἀνεπιτυχῶς, «Ἀδελφικὴ ἐκδίκησις», «Ζωγραφιστὸς ἄγγελος» ἐπιτυχῶς, «Ἐρυθρὰ πόλις», «Γαλάζιος ἄγγελος», ὑπεραρέσαν. «Τὸ ψεῦδος» καὶ ἡ ἄφιξις τῶν τούρκων ὑπουργῶν εἰς Ἀθήνας». Προσεχῶς «Ζάλλυ» κ. ἄ.

ΛΑΡΙΣΣΑ

Ὀλύμπια. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ θιάσου Βεάκη καὶ τοῦ ἑλλ. Μελοδράματος, ἐπανέλαβε τὰς κινηματογραφικάς του παραστάσεις καὶ προέβαλε τὰ ἔργα «Τὰ κτηνώδη πάθη», «Τὸ ἔγκλημα τοῦ δικαστοῦ», «Ἂν ποτε τὴν καρδιά σου χαρίσης», «Ὁ πρίγκηψ τῶν ἰνδῶν», «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτει» καὶ «Σάλτο Μορτάλε» Β' προβολὴ ἀνεπιτυχῶς.

ΞΑΝΘΗ

Μέγας. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἄννυ τοῦ Μονπαρνάς», «Ἔτσι κανεὶς σὰν ἀγαπήσῃ» ἡ ὁποία ἤρεσεν καὶ «Ἀερομαχίαι δυτικοῦ μετώπου» μὲ μετρίαν ἐπιτυχίαν.

Πάνθεον. Προεβλήθησαν τὰ βωβὰ φίλμ «Χρῆμα στὸ δρόμο», «Φυλακισμένη καρδιὰ» καὶ «Ἡ ὡραία Ἑλένη» μὲ τὴν Μαρία Κόρντα.

Ἀμφότεροι οἱ κινηματογράφοι λόγῳ τῆς μεγάλης κρίσεως λειτουργοῦν μόνον κατὰ Παρασκευὴν—Κυριακήν. Ἀλλαγὴ προγράμματος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

ΑΙΓΙΟΝ

Παρθενών. Προεβλήθησαν τὰ βωβὰ φίλμ «Τὸ Λονδῖνον μετὰ τὰ μεσάνυκτα», «Ἡ γυναῖκα καὶ τὸ νευρόσπαστο», «Ἡ πρώτη ἀγάπη» καὶ «Ὁ Πανικός». Προσεχῶς «Ὁ ἄρχων τῶν δρυμῶν».

Οὕφα. Προεβλήθησαν αἱ ἠχητικαὶ ταινίαι «Ὁ τελλὸς τραγουδιστής», «Μοιραῖα συνάντησις» καὶ «Ἡ κυρία μὲ τὸ μαστίγιον».

ΒΑΘΥ (Σάμου)

Ἀπόλλων (ὁμιλῶν). Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Λευκαὶ σκιαὶ» μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, «Ξεβούρχωμα» ἐπιτυχῶς καὶ διάφορα Μίκι Μάους.

Ἀττικόν. Ἀργεῖ.

ΑΙ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΟΜΙΛΟΥΣΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ

Τίτλος	Ἀρχικὸς τίτλος	Εἶδος ἔργου	Παραγωγὴ	Εἶδος φωνοληψίας	Σύστημα φωνοληψίας	Εἶδος ὁμιλ.γλώσσης	Κινημ. εἰς ὃν προεβλήθη	Γρσφ. Ἐκμεταλ.
Ἐπαναστάτης	Le Rebelle	Ἐλαφρὸν δρᾶμα	Paramount	Μούβιτον	Western	Γαλλικὴ	Σαλὸν Ἰντ.	Ἀμολοχίτ.-Βουλγ.
Βενετσιάνικες νύχτες	Nuits de Venise	Μουσ. φάρσα	Braunberger	»	Tobis-Klang	»	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Μοδέρνος μπαμπᾶς	Mon gosse de père	Κωμωδία	Pathé-Natan	»	R.C.A.	»	Πάνθεον	Ἀμέρικαν Φίλμ
Παντρέφτ. τὴ γυναῖκα σου	Moriors-Nous	Κωμωδία	Paramount	»	Western	»	Ἀττικὸν	Ἀμολοχίτ.-Βουλγ.
Διακοπαὶ τοῦ Σατανᾶ	Vacances du diable	Δρᾶμα	»	»	»	»	Σαλ. Ἰντεάλ	Ἀμολοχίτ.-Βουλγ.
Ἐξαδέλφη ἀπ' τὴ Βαρσοβία	Ma cousine de Varsovie	Φάρσα	Film Osso	»	Tobis	»	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Τὸ γράμμα	La Lettre	Δρᾶμα	Paramount	»	Western	»	Ἀττικὸν	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Τὸ ὄνειρον	Le Rêve	Δρᾶμα	Pathé Natan	»	R.C.A.	»	Πάνθεον	Ἀμέρικαν Φίλμ
Γκράντ Μὰρ	La Grande Mare	Μουσικὴ κωμωδία	Paramount	Μούβ.-Βίταφ	Western	»	Σαλ. Ἰντεάλ	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Ἐκδίκησις Μαχαραγιᾶ	The Green Godess	Δρᾶμα	Warner Bros	Βίταφον	»	Ἀγγλικὴ	Ροζικλαὶρ	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Μαρί, ἄχ! Μαρί	Gassenhauer	Δραματ. κωμωδία	D.L.S.	Μούβιτον	Tobis-Klang	Γερμανικὴ	Οὔφα Πάλας	Συμβατικὴ
Τὸ κατηγορητήριον	Le Resquisitoire	Δρᾶμα	Paramount	»	Western	Γαλλικὴ	Ἀττικὸν	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Ἀζαΐς	Azaïs	Κωμωδία	Jaques Haïk	»	R.C.A.	»	Πάνθεον	Ἀμέρικαν Φίλμ
Δὲν σ' ἀφίνω, δὲν θὰ πῆς	Le Bal	Μουσ. δραμ. κωμ.	Vandal-Delac	»	Tobis-Klang	»	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Δημοκράτης Βασιλιᾶς	Échec au Roi	Δραματ. Κωμωδία	Radio United	»	R.C.A.	»	Κοτοπούλη	Μαυροδημάκη Σια
Ἄνδρα θέλω τώρα θέλω	Of for a man	Κωμωδία	Fox Film	Βίταφον	Western	Ἀγγλικὴ	Πάνθεον	Φὸξ Φὶλμ
Κίνδυνος-Θάνατος	Feet First	Κωμωδία	Harold Lloyd Cor.	Μούβ.-Βίταφ	»	»	Σαλ. Ἰντεάλ	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Ξαναγύρισε στὴ γυναῖκασου	Un Homme en Habit	Μουσικὴ φάρσα	Paramount	Μούβιτον	»	Γαλλικὴ	Ἀττικὸν	Ἀμολοχ.-Βουλγαρ.
Ὁ Χορὸς τῆς Ὄπερας	Opernr doute	Μουσικὴ φάρσα	Greenbaum	Μούβ.-Βίταφ	Tobis-Klang	Γερμανικὴ	Ἀπόλλων	Ἀδ. Κουρουνιώτη
Ἐρωτικὰ Γυμνάσια	Trara um liebe	Ὀπερέττα	Eichberg Film	Μούβιτον	»	»	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Ὅταν ἡ γυναῖκα θέλει	Street Girl	Δραματ. κωμωδία	Radio	»	R.C.A.	Ἀγγλικὴ	Κοτοπούλη	Μαυροδημάκη Σια
Ποτὲ πειὰ δὲν θ' ἀγαπήσω	Nie wieder liebe	Δραματ. Κωμωδία	U.F.A.	»	Tobis-Klang	Γαλλικὴ	Οὔφα Πάλας	Συμβατικὴ
Νύχτες Ἐρήμου	Desert Nights	Δρᾶμα περιπετ.	Metro Goldwyn	Βίταφον	Western	Ἠχητικὴ	Ροζικλαὶρ	Μετρὸ Φὶλμς
Ἐρωτικὴ παραζάλη	L' amoureuse aventure	μ. δραμ. κωμωδία	Vandal-Delac	Μούβιτον	Tobis Klang	Γαλλικὴ	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Ὅλη της ἡ ζωὴ	Toute sa vie	δρᾶμα	Paramount	Μούβιτον	Western	Γαλλικὴ	Ἰντεὰλ	Ἀμολ.- Βουλγαρίδη
Μόντε Κάρλο	Monte Carlo	ὀπερέττα	Paramount	Μούβ.-Βίτ.	Western	Ἀμερικανικὴ	Ἀττικὸν	Ἀμ. — Βουλγαρίδη
Παρτὶρ	Partir	δρᾶμα	Pathé Natan	Μούβιτον	R. C. A.	Γαλλικὴ	Πάνθεον	Ἀμέρικαν Φίλμ
Ἡ γυναῖκα τῆς ταβέρνας	The bad One	δρᾶμα	United Artists	Μούβιτον	R. C. A.	Ἀμερικανικὴ	Κοτοπούλη	Μαυροδημάκη Σία
Κλειμένος Παράδεισος	Stolen Heaven	δρᾶμα	Paramount	Μούβ.-Βίτ.	Western	Ἀμερικανικὴ	Ἰντεὰλ	Ἀμ.— Βουλγαρίδη
Στὴ μυστικὴ ὑπηρεσία	Im Geheimdienst	δρᾶμα	U. F. A.	Μούβιτον	Tobis Klang	Γερμανικὴ	Οὔφα-Ἀττικ.	Συμβατικὴ
Φρὰ Διάβολο	Fra Diavolo	διασκ. μελόδραμ.	Vandal—Delac	»	Tobis Klang	Γαλλικὴ	Ἀπόλλων	Ἀδελ. Κουρουνιώτη
Μνηστὴ στὴ λοτταρία	The lottery Bride	δραμ. Ὀπερέττα	United Artists	»	R. C. A.	Ἀμερικανικὴ	Κοτοπούλη	Μαυροδημάκη Σία
Κέρδιζε τὴ ζωή σου	Gagne ta vie	δρᾶμα	Jaques Haïk	»	R. C. A.	Γαλλικὴ	Πάνθεον	Ἀμέρικαν Φίλμ
Αὐτὴ εἶνε ἡ ζωὴ	Such is life	δρᾶμα	Hellenic Cin.Corp	»	R. C. A.	Ἑλληνικὴ	Κοτοπ.-Ἀττ.	Ἀδελ. Σαντίκου
Βικτόρια καὶ ὁ Οὐσσάρος	Viktoria nnd ihr Husar	ὀπερέττα	A. A. F. A.	»	Tobis Klang	Γερμανικὴ	Σπλέντιτ	Σινὲ Ὀριάν
Θεοὶ τῆς θαλάσσης	Sea Gods	δράμα θαλασσινὸ	Paramount	Βίταφον	Western	Ἀμερικανικὴ	Ἑλλὰς	Ἀμολ.—Βουλγαρίδη
Ἐκδίκησις στὴν ἔρημο	Desert Vengeance	Κάου—Μπόϋ	Columbia	»	R. C. A.	«	Ἀθηναϊκὸν	Ἀδελ. Σαντίκου
Λευκὴ θεὰ	Golden Dawn	δρᾶμα	Warner	»	Western	»	Ἀθηναϊκὸν	Ἀμ. — Βουλγαρίδη
Λεγεωνάριοι Μαρόκου	Hell's Island	δρᾶμα	Columbia	»	R. C. A.	»	Ἑλλὰς	Ἀδ. Σαντίκου
Ἴλιγγος	Body et Soul	δρᾶμα	Fox Film	»	Western	»	Ἰντεὰλ	Φὸξ Φὶλμ
Ἀγριολούλουδο	Tiger Rose	δρᾶμα	Warner	»	»	»	Μαζέστικ	Ἀμ. — Βουλγαρίδη
Εὐκολότερος δρόμος	Quant on est belle	δραμ. Κωμωδία	M.G-M.	»	»	Γαλλικὴ	Ἀπόλλων	Μετρὸ Φὶλμ

Συνολικὸς ἀριθμὸς προβληθεισῶν ταινιῶν κατὰ γραφεῖον ἐκμεταλλεύσεως.—Μετρὸ Γκόλντουϊν 2, Σινὲ Ὀριὰν 6, Φὸξ Φὶλμ 2, Ἀμολοχίτη Βουλγρρίδη 15, Ἀδελ. Κουρουνιώτη 2, Μαυροδημάκη καὶ Σια 4, Συμβατικὴ 3, Ἀμέρικαν Φὶλμ 5, Ἀδελφοὶ Σαντίκου 3.